

Prenumerata:

Rocznie rs. 9, półrocznie rs. 4 kop. 50, kwartalnie rs. 2 kop. 25 miesięcznie kop. 75.

Za odosłaniem do domu dopłać się miesięcznie kop. 5.

Na prowincji i w Cesarstwie: koszt przesyłki pocztowej podane są w nagłówku numeru porannego.

Za granicą (z przesyłką jednorazową) miesięcznie rs. 1 k. 50. Oddzielna przedpłata na jedno tylko wydanie Kurjera przyjmowana być nie może.

Numer pojedynczy wieczorny kop. 5; poranny w dni powszednie k. 3, w niedziele i święta k. 5.

KURJER WARSZAWSKI.

Wychodzi i rezyła się dwa razy dziennie na Warszawę i na prowincję. W niedziele i święta uroczyste wychodzi tylko rano, w poniedziałki i dni poświęcone tylko wieczorem.

ROK SZESZCZDZIESIĄTY PIĄTY.

Ogłoszenia i prenumerata przyjmuje kantor Kurjera Warszawskiego codziennie od godziny 8-jej rano do 8-jej wieczorem, w niedziele i święta od godz. 10-jej rano do 1-jej w południe.

Ogłoszenia:

Reklamy: za jeden wiersz garntowany albo jego miejsce pierwszy raz 25 kop., każdy następny raz 20 kop.

Nekrologia: za jeden wiersz 15 kop.

Zwyczajne ogłoszenia: za jeden wiersz petitowy albo jego miejsce pierwszy raz 10 kop., każdy następny raz 8 kop.

Małe ogłoszenia: za jeden wiersz pierwszy raz 2 kop., 4 każdy następny raz 1 1/2 kop.

Ogłoszenia do Kurjera Warszawskiego przyjmuje także Biuro ogłoszeń Rajchmana i Frenclera ulica Senatorska 18.

— W kościele archikatedralnym św. Jana odprawiona będzie jutro o godzinie 9-jej zrana uroczysta wotywa, oraz w kościele N. Panny Marji na Nowem Mieście takż wotywa o godzinie 9-jej zrana przed ołtarzem Matki Boskiej Szkaplerznej.

— W kościele św. Marcina (po-augustjańskim) na nieszporach jutrzejszych kazanie mieć będzie ks. Świnarski, proboszcz kościoła W.W. Świętych. Po benedykcji papieskiej nastąpi wpis nowo zapisanych członków do archybractwa Pocieszenia Matki Boskiej i przyjmowane będą opłaty roczne.

Przegląd polityczny.

Daily News donoszą, że pomiędzy naczelnym komisarzem zarządu cel chińskich sir Robertem Hartem a posłem rosyjskim w Pekinie toczą się rokowania w sprawie przywrócenia pokoju pomiędzy Francją i Chinami. Zdaje się, że „synom nieba” wyczerpały się już środki wojenne i wraz z ubytkiem ich ostygł wojenny zapal. Pekiniski korespondent Times'a zapewnia przynajmniej, że z 140 milionów franków, które stanowiły skarb królewski, pozostało już tylko 21 milionów, i że wojna z Francją pochłonęła Chinom dotąd — nie licząc straty arsenału w Fu Czeu i fortyfikacji w rzece Min — pokazała cyfrę 420 milionów. To wystarcza, jeżeli zważymy, że pomimo tego Chiny nie tylko nie odnosiły najmniejszej korzyści wojennej, ale w niedługim stosunkowo czasie utraciły cały prawie Tonkin, olbrzymie kopalnie w Kelungu i znaczną część swojej floty, która wraz z załogą znalazła się na chłodnym dnie morza.

W tej chwili stan operacji wojennych w Tonkinie tak się przedstawia. Chińczycy wyparali z Tuyenkwan cofnęli się z Tonkinu na grunt własny i stanęli obozem w Lang Khan, w samych już Chinach. Jenerał Negrier stoi załogą wzdobytym Langsonie i w Dong Dang, obserwując drogi wiodące do Chin, a zwłaszcza ufortyfikowaną miejscowość That-ke, której chińczycy po klęsce langsońskiej bronić mogli, gdyby im wszelkiej nie zbrakło odwagi. Jenerał Giovaninelli, świeżo kreowany na dziełne poprowadzenie operacji pod Tuyenkwan, zajęty jest naprawą fortów tej twierdzy; jenerał Briere de l'Isle zaś organizuje w Ha Noi środki transportowe, tudzież nową wyprawę do Tonan Kouan nad rzeką Czerwoną, dokąd chińczycy i korsarze czarnej flagi cofnęli się po klęskach nad rzeką Jasną. Oprócz

tego łodzi działowe jenerala Briere blokują port Pakhoi, leżący już w prowincji chińskiej Kantonie.

Wedle doniesień Temps'a paryskiego, oprócz świeżo przybyłych do Tonkinu 2,500 spahów i żuawów algierskich, drugich jeszcze 2,500 żołnierzy francuskich jest w drodze. Skoro nadejdą, rozpoczęte zostaną skombinowane operacje przeciw głównej pozycji naczelnika „czarnych flag” Luu Vinh Phuoc. Popierać takowe będzie flotylla Czerwonej rzeki; atak rozpoczęty zostanie wspólnie z Phu Doan nad rzeką Jasną i z Hung Hoa nad rzeką Czerwoną. Czasu jeszcze ma przed sobą jenerał Briere de l'Isle pięć tygodni, ponieważ w końcu kwietnia następuje pora deszczowa, uniemożliwiająca wszelkie operacje wojenne w Tonkinie.

W Niemczech opinja publiczna niezadowolona jest z — księcia Bismarka! Rzadkie to zjawisko, a jednak kto wie, czy tym razem niezasadnione. Komitet centralny daru narodowego dla księcia Bismarka, którego przewodniczącym jest książę Raciborza, uchwalił złożone przez naród milionowe fundusze poświęcić na wykupienie z cudzych rąk majątku Schönhausen, który od lat sześćdziesięciu przestał należeć do rodziny kanclerskiej, i ofiarowania tej posiadłości wkskrzesicielowi cesarstwa niemieckiego. Byłoby to dobre, gdyby nie okoliczność, że składki płynęły pod innym hasłem. Książę Bismark zapytany niegdyś, czy przyjmie dar narodowy, oświadczył, iż przeznaczy takowy na jakąś fundację publicznego pożytku i charakteru, związaną po wieczne czasy z jego imieniem. Pod tem wezwaniem płynęły hojnie składki. Tymczasem w przededniu 70-letniej rocznicy urodzin kanclerza Niemcy dowiadują się, iż fundusz zbrany wedle uchwały berlińskiego komitetu centralnego poświęconym być ma na zaokrąglenie rodzinnej fortuny księcia.

Posypały się protesty i groźby cofnięcia ofiar, zwłaszcza z państw południowo-niemieckich. Wczoraj komitet centralny raz jeszcze miał obradować nad tym przedmiotem. Opinja publiczna rozumuje, iż komitet nie mógł powziąć podobnej uchwały bez zgody kanclerza, który tym sposobem cofnął złożone wpięć przyrzeczenia.

Król Chrystjan duński oświadczył w odpowiedzi na adres folkethingu, że nie myśli rozłączać się z faworytem swoim, p. Estrupem, który — zdaniem jego — nie stoi na zawadzie porozumieniu się obu izb parlamentu. Ponieważ zaś folkething (izba niższa) odmawia budżetu gabinetowi p. Estrupa, nie pozo-

stanie chyba królowi inna droga, jak rozwiązanie folkethingu i zadekretowanie budżetu z woli monarchy. Byłoby to zerwanie z narodem, jakkolwiek w konstytucji przewidziane. Książę Walji, zięć króla Chrystjana, udaje się z Berlina do Kopenhagi, aby wpłynąć pojednawczo na umysł swego teścia i przestrzedz go przed niebezpiecznymi skutkami zerwania konstytucyjnego króla z wolnym narodem.

Br. Z

Dodatkowe cła zbożowe.

A więc wojna celna o rolnictwo wypowiedziana!... Za przykładem Niemiec, które w noweli o cłach „dodatkowych” w trójnasób podniosły opłatę wchodową od zboża zagranicznego, poszły już Francja, Austro-Węgry, Belgja, Włochy i Portugalja. Na pobudkę Berlina odezwały się wszystkie niemal parlamenty, wszystkie rządy kontynentu.

W tym koncercie protekcyjistów kraj nasz, z natury warunków ekonomicznych, musiał pozostać bez głosu. Królestwo, zarówno jak i Cesarstwo, produkując zboże wyłącznie na eksport, odegrały tu rolę bierną, przeciwko której skierowane zostały główne pociski uchwał celnych. W drodze cel zbożowych odwetu prowadzić nie możemy. Pozostają nam inne środki obrony, których zastosowanie w interesie rolnictwa krajowego i dobrobytu ogółu zależy od ministerjum finansów, jako to — podniesienie cła od wyrobów fabrycznych i od wszelkich przetworów, udostępnienie ziemianom gorzelnictwa, obniżenie akcyzy i ulgi w podatkach pośrednich dla producentów rolnych. Takich właśnie środków użyć zamierza parlament austro-węgierski, proponując obok cel zbożowych nową ochronę celną dla przemysłu fabrycznego.

Zanim jednak rozejrzemy się w tych warunkach i sposobach zabezpieczenia własnego bytu, wypada nam poznać dokładnie niebezpieczeństwo, grożące ze strony nowo zapadłych w państwach zachodu cel dodatkowych.

Niemcy ustanowiły cła i najwyższe i najliczniejsze, opodatkowując wszelkie płody rolnicze, a nawet i niektóre wyrabiane z nich przetwory. Gdy dotąd płacono w Niemczech za zboże 1 markę cła wchodowego, a za mąkę 3 marki, dziś cło od żyta wynosi 3 mkr., pszenicy 3 mkr., wyrobów młynarskich 7 1/2 mkr. Podatek importowy od gryki i jęczmienia podniesiono z 50 fen. na 1 mkr., od sło-

Z modnej medycyny.

MIĘSIENIE.

Rzecz, o której chcemy pisać, jest dzisiaj na porządku dziennym.

Nowy sposób leczenia, któremu dano wymienione w tytule nazwisko, zasługuje i u nas na poznanie, tembardziej, że jako główny apostoł tej metody występuje rodak nasz, dr Zabłudowski. Do ogólnego rozpowszechnienia massażu (mięśnienia) przyczyniły się niemało opisane we wszystkich dziennikach europejskich, pomyślnym skutkiem uwieńczone, kuracje mięśniowe cesarskich Austrii i Niemiec.

Wielec tego świata działają zbawienne nie tylko przez swoje zalety, ale nawet przez wady i ułomności. Gdyby nie zbytnia otyłość ks. Bismarka, zbawienne kuracja Oertel'a — mylnie szwenningerowską zwana — przez długie lata jeszcze pozostałaby nieznaną szerszemu kołu publiczności, a gdyby nie kuracja głów ukoronowanych, tysiące chorych, chcących na sobie doświadczyć skutków mięśnienia, nie starałoby się, jak to dziś ma miejsce, dowiedzieć się szczegółów o tym modnym obecnie sposobie leczenia.

W „Chorym z przywidzenia” Moliera Toinette przebrana za lekarza szuka pacjenta znakomicie chorego, dziś wystarcza, żeby pacjent był znakomitym. Jeżeli pacjent jest sławną osobistością, częśc

jego sławy udziela się i lekarzowi, który go uwolnił od cierpienia.

Ludy wschodnie, a zwłaszcza starożytni rzymianie, których pod względem troskliwości o powierzchnię ciała za wielkich higienistów uważać należy, zastosowywali w łaźniach swych mięśnienie już przed wielu tysiącami lat, to też ze wschodu głównie francuzi wprowadzili owe głaskanie (effleurage) i miętoszenie (petrissage) do swych zakładów kąpielowych.

W krajach słowiańskich ożywiająca i zbawienne skutki „miętoszenia” i biczowania w łaźniach były daleko wcześniej ogólnie znane, aniżeli w Europie zachodniej. Ciesząc się w Berlinie wielkiem wzięciem rodak nasz dr Zabłudowski, w monografji swjej „Mięśnienie zdrowych ludzi”, skonstatował na podstawie starannych poszukiwań w literaturze narodów słowiańskich, że mięśnienie higieniczne w odległych wiekach już było w ogólnem użyciu u słowian, że nie zostało ono wprowadzone do nas z zagranicy, lecz przeciwnie, jest czysto słowiańskiego pochodzenia.

Autor ten pisze:

Wśród ciężkiej walki o byt, jaką w owych czasach zmuszeni byli staczać słowianie, ponad głowami których nie rozpościerało się niebo włoskie, wśród surowego klimatu, za czasów, gdy ziemia słowiańska nie znalazła baryków, pasorzytów i niewolników, rozwinął się masaż nie jako wytwór zbytku, lecz jako konieczność. W kraju północnym okazała się naturalna potrzeba regulowania peryferycznego obiegu krwi

za pomocą energicznego podrażnienia skóry. Ponieważ jednak służby nie miano, przeto każdy dokonywał mięśnienia na sobie samym, a biczowania i naciągania te wzbudzały podziw cudzoziemców, którzy po raz pierwszy mieli sposobność je widzieć i którzy zwyczaj ten przejmowali sami, skoro się przekonali o zbawiających jego skutkach.

Pierwszą wzmiankę o tych manipulacjach znajdujemy w kronice Nestora (podług wydania królewskiego, str. 7 i 8) w opisie podróży św. Andrzeja apostoła po ziemiach słowiańskich. Przytaczam ją tu w takiej postaci, w jakiej ją św. Andrzej po powrocie swoim do Rzymu zapisał: „I poszedłem ztąd wzdłuż Dniepru do słowian, gdzie dziś leży miasto Nowogród i widziałem ludzi, którzy tam żyją, i ich zwyczaj, jak się myją, jak się biczują i podziwiałem ich. Ztąd poszedłem do wariagów, a potem do Rzymu i opowiedziałem, czegom się nauczyłem i com widział i rzekłem: widziałem dziwne rzeczy w ziemi słowiańskiej, widziałem z drzewa zbudowane łaźnie, które mocno ogrzewają i gdzie się ludzie do naga rozbiegają, oblewają wodą i wzięwszy gałęzie, biczują się niemi tak długo, że ledwie wyleżeć mogą, a potem oblewają się zimną wodą, i tak postępują oni do dzisiejszego dnia, przez nikogo niemieczeni, lecz sami się męcząc i w ten sposób nietyło oczyszczają swe ciała, ile raczej dobrowolnej poddają się katuszy.”

Publiczność sądziła dawniej, że mięśnienie może tylko do pewnego stopnia podnieść funkcje żywotne, że za pomocą procesu miętoszenia pobudza się leniwą naturę do żywszej czynności. W nowszych cza-

du do 2 m. 40 fen., anyżu, korjandru i kminku 3 marki.

Podane tu opłaty są obliczone w stosunku do 100 kilogramów wagi. W dawnej swej mierze pozostały tylko owies, tataraka i zboża strączkowe, oclone w wysokości 1 m. za 100 kilogr.

Wniosek pruski, jak wiadomo, sięgał jeszcze dalej, lecz w radzie związkowej znalazł tak silną opozycję, iż musiał być choć w części utemperowanym. Przeciw podniesieniu cel szczególnie energicznie protestowały miasta portowe i reprezentacja heska.

Cła „dodatkowe” w Niemczech są wymierzone głównie przeciwko plodom rolniczym Cesarstwa i Królestwa Polskiego, gdyż, z mocy dotąd obowiązujących traktatów handlowych, główny importer zboża — Stany Zjednoczone Ameryki pozostają na dawnych prawach.

Agitacja celna w Niemczech wywołała odpowiedź przedewszystkiem ze strony Austro-Węgrów, jako sąsiada najbliższego. Znalazłszy przeszkody w dowozie zboża do Niemiec, rolnictwo austriackie postanowiło bronić się od dowozu zboża rosyjskiego do Austrii. Dziś w Austro-Węgrzech cło ochronne wynosi 1 zlr. 50 ct. od 100 kilogr. mąki, 50 ct. od pszenicy i 25 ct. od żyta, jęczmienia, owsa i kukurydzy. Ze względu na podwyżkę niemiecką, skala ta okazała się niedostateczną i już w końcu lutego r. b. austro-węgierska konferencja celna oświadczyła się za ustanowieniem dodatkowego cła od zboża w ziarnie, mąki i siodu, a w d. 11-ym b. m. odnośny wniosek złożony został do parlamentu.

Według obecnie popieranego projektu, cła zbożowe w Austrii mają być przyjęte w takiej wysokości, ażeby stanowiły zupełny równoważnik cel niemieckich, co też najlepiej przekonywa, iż motorem gorączki celnej w Europie był Berlin. Proponowana w Austrii nowella do ustawy celnej z r. 1882-go podnosi cło od pszenicy do 1 zlr. 50 ct. i od mąki do 3 zlr. 75 ct. Zwyczajka ta dotknie wszystkie kraje eksportowe — Rosję, Królestwo, Amerykę, Indje, a nawet i Rumunję, jeżeli sama wypowiedzie wiążącą ją jeszcze konwencję handlową.

We Francji sprawa celna zajęła kilkanaście posiedzeń izby, przechodząc rozmaite fazy. Po długich zaś debatach ostatecznie uchwalono pobierać 3 fr. cła od zboża zagranicznego, a 6 fr. 60 ct. od zboża zaeuropejskiego, sprowadzanego do Francji nie bezpośrednio, lecz ze składów europejskich, dodając przytem, iż zboże, które było naładowane przed d. 30-ym listopada r. z., korzysta z wchodu do Francji bez cel dodatkowych. Mąkę wreszcie, dla której proponowano podatek od 6—9 fr. 40 ct., oclono w stosunku 5 1/2 fran. za 100 kilogr. Uchwalone przez izbę cła od zboża w ziarnie otrzymały sankcję komisji senatu w d. 16-ym b. m. O ile te cła „dodatkowe” francuskie podnoszą opłatę wchodową, dość przypomnieć, iż we Francji płacono dotąd cła za pszenicę 60 centimów, za mąkę 1 1/2 fr., inne zaś zboża były wolne od podatku importowego.

Nowella celna francuska obciąża przedewszystkiem eksport zbożowy krajów zaatlantycznych, chociaż, zasłaniając wysoką protekcją miejscowe rolnictwo i przemysł młynarski, nie pozostanie bez wpływu i na handel zbożowy państw europejskich.

Lecz niedość na tem! Agitacja celna zakreśla zersze koło. Na drogę, wytkniętą przez ks. Bis-

marka, weszły też Belgja, Włochy i Portugalja. O uchwałach jednak tych państw dotąd nie jeszcze stanowczego nie wiadomo. Z mocy zaś dotychczasowych ustaw, wo Włoszech cło za żyto z pszenicą wynosi 1 1/4 lira, mąkę 2 1/2 lira i inne zboża 1 1/2 lira.

Tak więc, wolne od opłaty celnej za zboże i mąkę pozostają, jak dawniej tak i teraz, tylko cztery państwa: Anglja, Hollandja, Rumunja i Turcja. Inne kraje pobierają umiarkowany podatek: Szwajcarja od zboża 15 cent. i mąki 1 frank, Hiszpanja 4 1/2 pesaty (1 pesata=0 81 marki) od pszenicy, 4 1/2 p. od mąki i 3 1/2 pesaty od innych zbóż.

Z powyższego widzimy, w jaki sposób wszystkie państwa kontynentu odgradzają swoje rolnictwo murem celnym od dowozu zboża obcokrajowego. Zbytecznym byłoby dowodzić, o ile tak wysoka protekcja oddziała na naszą produkcję rolną. Gołosłowne argumenta byłyby tu bezcelowe. Poprzestajemy więc tylko na następującym wyciągu ze statystyki handlu zewnętrznego, który dostatecznie wyjaśni kwestję, dokąd szło nasze zboże i dokąd jego wywóz skutkiem podniesionych cel utrudniony zostanie.

W ciągu 11-tu miesięcy (oprócz grudnia) r. 1884-go wywieziono pszenicy ogółem 10 837 000 cztw., w tej liczbie do Anglii 2 850 000, Niemiec 1 902 000 cztw., Holandji 1 435 000, Francji 1 287 000, Włoch 1 048 800, Austro-Węgier 749 000, Belgji 505 000, Turcji 85 000, Rumunji 21 000, innych 667 000 cztw. Na podwyżkę więc celna narażone zostaną około 5 1/2 mil. rs., tj. połowa eksportu pszenicy. Z ogólnego zaś wywozu żyta w ogólnej sumie 7 326 000 cztw. najwięcej wyszło do Niemiec i Anglii.

Ponieważ, oprócz Anglii, Niemcy byli dotąd największym odbiorcą naszego zboża, produkcja więc krajowa musi wytrzymać bardzo silny atak cel protekcyjnych. Ale też właśnie dlatego, że Niemcy potrzebują dużo obcego zboża, już dziś, dwa miesiące po uchwaleniu ochrony celnej, powszechnie mniemają, że wysokie cła długo ostać się nie zdołają. Jednocześnie przewidują wzrost dowozu zboża z Ameryki do Niemiec, a od nas do Anglii.

Zresztą niedaleka zapewne przyszłość pokaże, czy dzisiejsza gorączka celna usprawiedliwi pokładane w niej nadzieje i czy nie wypadnie czasem powrócić do dawnych opłat. W każdym razie choćby obecne nowelle celne były tylko próbą, próbę tę przedewszystkiem zapłacą kraje, tak jak nasz produkujące zboże na wywóz.

K. W.

Wirtuozi w salonie.

Feljetonista jednego z dzienników wiedeńskich poświęca dowcipnie napisane i ciekawe studjum zachowania się znakomitych muzyków... w salonie.

Wyjmujemy z tamtąd następujące, istotnie zgodne z prawdą rysy.

Rozgłosnej sławy wirtuoz — powiada rzeczony feljetonista — trzy zwykły przybierać pozy: uroczystą na estradzie koncertowej, swobodną, by ją tak nazwać „szlafrokową”, w której widzieć go czasem możemy na fotografii w wystawie sklepowej i wreszcie pozę... w salonie.

Muzyk znakomity w całym znaczeniu słowa nie lubi

tęgo u osobników dobrze odżywianych zmniejsza się podskórny pokład tłuszczu. Apetyt wzrasta, sen staje się spokojnym i mocnym, perystaltyka wewnętrzności silniejszą, funkcje żołądka i następują w regularniejszych odstępach czasu, skóra staje się miękka i delikatną. Obok łżejszego nastroju ducha dają się zauważyć swobodniejsze i prędsze ruchy ciała, wszelkie funkcje żywotne występują z większą siłą i energją.

Nie choć się tu zagłębiać w szczegóły, zwracam tylko uwagę na to, że w chirurgji leczenie za pomocą mięsienia, które w większości wypadków polega na zmianach anatomicznych, wtedy tylko uwięzonym być może pomyslnym skutkiem, jeśli lekarz zmiany te zna dokładnie i manipulacje swe umie zastosowywać do zmieniającego się podczas leczenia stanu chorego. Miętoszenie i giaskanie, wykonywane przez masseura-profana, niewielką przynoszą choremu ulgę. Dr Zabł. w zadziwiająco krótkim czasie niszczył sińce, opuchnięcia, sztywność stawów i blizny, wyleczał cierpiących na choroby stawów i mięśni, w zapalne płaskie stopy, jakoteż cierpiących na ogólne rozstrojenie nerwów, nerwobóle, porażenia i t. z. choroby zawodowe.

Bardzo interesujący jest ustęp o chorobach zawodowych. Wskutek wielkiego współzawodnictwa na polu artystycznym powstają w naszych czasach zupełnie nowe zjawiska chorobowe. O fortepianistach i skrzypkach dr Z. pisze:

„Skrzypkowie, których leczyłem, byli głównie dyletantami, podczas kiedy pacjentki moje, fortepianistki, były artystkami z powołania, uczennicami

zawyczaj tych recepcyj mocno nudnych, czuje on dobrze, iż figurują tam jako ozdoba rautu lub jako *haute nouveauté* podawany jest gościom.

Zdarzyło się raz w Wiedniu, iż Rubinstein pojawił się w jednym z najbardziej etykietałnych salonów w stroju mocno zaniębanym. Zwrócono jego uwagę w delikatny naturalnie sposób na poburzone włosy i pomięty krawat.

— Nie dziwcie się, państwo! — rzekł znakomity kompozytor i wirtuoz. — Przez dzień cały podawano mnie z rąk do rąk... szczęście jeszcze, że wyszedł cało z tej przeprawy!

W ogóle atoli należał Rubinstein do ostatnich jeszcze czasów do rzędu niezmiernie uprzejmych wirtuozów. Grał chętnie i dużo na każdym zebraniu, gdzie go tylko o to proszono.

Dziś obracając się w najwyższych kołach towarzyskich Petersburga, jest światowcem w najlepszym słowa znaczeniu. Zazwyczaj myślący i zamysłony ożywia się tylko w towarzystwie dam. Wdaje się w długą rozmowę, staje się nieraz dowcipnym, bawi się sam i zabawia doskonale, a gdy mu jeszcze pozwolić wypalić papierosa, można już go śmiało prosić o... autograf.

Rubinsteina bez papierosa w ustach wątpimy czy kto kiedy widział. Jedyną zda się osobą, którąby go od palenia odzwyczaić mogła, jest jego matka.

Znakomity muzyk bezgranicznie do niej przywiązany. Przed ośmdziesięcioletnią staruszką drży formalnie syn, sam już piąty dźwigający krzyżyk; niezem dla niego powodzenie lub fiasco koncertu, byle tylko nie narazić się na naganą matki, która jest dlań najostrzejszym krytykiem i ostatnią we wszystkim instancją...

Alfred Grünfeld wziął sobie za hasło: „poważną jest sztuka, wesolem — żyć!” *Heiter, ach, immer heiter sei das Leben!* jak powiada wiedeńska piosenka.

Rzadko który wirtuoz umie tak łączyć poszanowanie dla sztuki z lekkością i swobodą w zachowaniu się poza obrębem koncertowej sali. Podczas gdy inni pianiści nudzą swoją uroczystą pedanterją, Grünfeld zachwyca zawsze wykwintnym dowcipem, podczas gdy inni moralnie przykuwają do gry swojej uwagę audytorjum, on tę uwagę nieustannie podnieca bez żadnego wysiłku.

Rad przysiadła się do najpiękniejszych kobiet i do szklanicy najlepszego wina, a gdy się w takim właśnie znajduje towarzystwie niewyczerpany jest w opowiadaniu najkomiczniejszych anegdot, dowcipach i fa-cieczach.

A gdy napadnie go czasem zaduma, to chyba nad zwrotką owej piosenki własnej kompozycji „Tak, nikt mię jeszcze nie całował...” której tytuł powyższy — ze względu na przyzwoitość — zamienił po długim namyśle na — „Pierwszą miłość”.

Któżby tu znalazł jaką różnicę! Sarassato, dziecko południa, jest zawsze rozmarzony. Dlatego też — pomijając czas jego gry — tak umie interesować... kobiety.

Ogień w oczach, powaga na czole, pewna afektacja w manierach, która za naturalność uchodzić może — wszystko to daje skrzypkowi z Saragossy wygląd niezwykły.

Z początku jest Sarassato w każdym większym zebraniu nieco żonowanym; trwa to jednak niedługą zaczyna stopniowo ożywiać się, a gdy raz zawiąże roz-

sach dowiedziano się jednakże, że mięsienie odegrywa nader ważną rolę w chirurgji i w leczeniu chorób nerwowych.

Pierwsze szczegółowe wiadomości o nowym tym sposobie leczenia mamy do zawdzięczenia wspomnianemu już kilkakrotnie drowi Zabłudowskiemu, który od kilku lat już pracuje w klinice chirurgicznej uniwersytetu berlińskiego jako asystent profesora Bergman'a (następcy Langenbecka, dawniej profesora w Dorpacie).

Dr Zabłudowski wydał w r. 1883 im i 1884-ym u Aug. Hirschwalda w Berlinie dwie rozprawy pod tytułem: „Znaczenie mięsienia w chirurgji i fizjologiczne zasady jego”, część 1-sza i 2-ga. Prace te, jako przeznaczone głównie dla lekarzy, były pierwotnie drukowane w „v. Langenbecks Archiv” itd., jednakże są one tak popularnie napisane, że i nie-lekarz z łatwością je zrozumie.

Dr Z. miał, jako lekarz wojskowy podczas ostatniej wojny tureckiej, najlepszą okazję przekonać się o zbawiennem działaniu mięsienia. W Petersburgu przy akademji medycznej, w Holandji, a potem w Berlinie prowadził on dalej swoje doświadczenia, przychem korzystając mógł z barazo obfitego materiału klinicznego, wskutek czego jest obecnie w stanie dokładnie nas poinformować o działaniu tego modnego obecnie sposobu leczenia. Dr Z. wykonał też szereg eksperymentów w berlińskim instytucie fizjologicznym u profesora Dabois-Reymond'a.

Skonstatował on, że pod wpływem ogólnego mięsienia u normalnie zbudowanych osób średniego wieku rozwija się znaczna siła muskularna, a obok

królewskiego konserwatorjum muzycznego. Pacjentki te przysły do mnie wówczas, kiedy już przez 1—4-ch miesięcy zmuszone były zaniechać zupełnie grania. Miałem tu do czynienia z tak zwaną formą paralityczną. Ilekró pacjenci próbowały grać, napadało je wzmagające się coraz bardziej bolesne zmęczenie w rękę i przedramieniu, które u kilku pacjentek rozciągało się aż do łopatek i grzbietu. U jednych zjawisko to występowało jednostronnie, u innych z obu stron. W dwóch wypadkach skonstatowałem, że ból pochodził od czwartego palca lewej ręki. Pacjentki te były bardzo utalentowane i pilne panienki. Ażeby zadość uczynić wymaganiom profesorów, zmuszone były grywać po 6—8 godzin dziennie. Cierpienie działało na nie bardzo przygnębiająco. Ponieważ wtedy dopiero zaczynały się leczyć, kiedy już przez 1—4-ch miesięcy nie grały, przeto pozwalałem im na początku kuracji grywać przez kwadrans dziennie. Co trzy dni dodawaliśmy po 5 minut, z zastrzeżeniem jednakże, że po każdym kwadransie należy robić pięciominutową pauzę. Pacjenci musiały robić jaknajmniej ćwiczeń palców i ograniczać się na graniu utworów starszych autorów klasycznych (Haydn, Mozart, Beethoven). Nowszych kompozytorów (Szopen, Liszt, Rubinstein), grą których wywołaniem zostało cierpienie, pozwalałem im przez czas kuracji grywać bardzo rzadko. U dyletantów wyleczenie następowało po 6-tygodniowej kuracji bez recydywy nawet po kilku miesiącach. Fortepianistki zaś z zawodu zostawały wprawdzie po kilku tygodniach wyleczone o tyle, że granie przez kilka godzin dziennie nie sprawiało im

znowę trudno go od niej oderwać, najtrudniej zwłaszcza gdy takowa toczy się w kółku damskim.

Artysta pozować lubi na wielkie lekceważenie własnej gry.

Pewna dama, zachwycając się jego ostatnimi występami w Wiedniu, dziękowała mu za tak mile spędzone wieczory w koncertowej sali.

— Być nie może?—Sarassate na to.—Mnie strasznie gra moja nudzi, podczas własnych koncertów nuzę się do niemożliwości!

Co naturalnie nie jest prawdą, bo gdyby się istotnie tak bardzo nudził sam artysta, gdzieżby tak silnie mógł wywierać wrażenie na audytorjum!

Godne uwagi, u południowca zwłaszcza, jest uwielbienie Sarassatego dla... Wagnera.

— Ja rzeczywiście innej dziś opery jak Wagnera słuchać literalnie nie mogę—powtarza często. Z „Meistersingerami” wprawdzie w ostatnich czasach spotykałem się nieco częściej; w sześciu miastach po kolei słuchałem ich w ciągu niespełna dwóch tygodni! Chętnieby też innej już jakiej opery Wagnera posłuchał...

WIADOMOŚCI BIEŻĄCE.

— Na odbytych w dniu wczorajszym licytacjach na roboty brukarskie, a mianowicie: w oddziale 4-tym z trzech konkurentów utrzymał się p. Josel Wegmaister, za odstąpieniem od kosztorysu rs. 9,480, rs. 483. W oddziale 3-im i 6-ym, z 4-ch konkurentów utrzymał się tenże sam przedsiębiorca za odstąpieniem rs. 189 od kosztorysu rs. 9,989. W oddziałach 1-ym, 4-tym i 5-tym, z 3-ch konkurentów utrzymał się p. Pejsach Regirer z odstąpieniem od kosztorysu rs. 9,494, rs. 319.

— W dalszym ciągu prac komisji, zajmującej się ustanowieniem nowej numeracji domów, następujące ulice już opatrzone zostały nowymi numerami: Bracka, począwszy od placu św. Aleksandra, otrzymała numera z lewej strony od 15 do 27, z prawej od 16 do 22; Hortensja, lewa strona licząc od Wisły, otrzymała nra od 1 do 11, prawa od 2 do 10; Miła, prawa strona, licząc od Nalewek, opatrzona nrami od 2 do 28, lewa od 1 do 29, zaś od Dzikiej: prawa od nru 30 do 68, lewa od 31 do 69; Sierakowska: prawa strona nra od 2 do 8, lewa od 1 do 7; Niska, zaczynając od Pokornej: prawa strona od nru 2 do 16, lewa od 1 do 29, zaczynając od Dzikiej, prawa strona od nru 72, lewa od 31 do 65; Pokorna, licząc od Muranowskiej: prawa strona od 2 do 12, lewa od 1 do 7; Stawki, zaczynając od Dzikiej: prawa strona od nru 2 do 26, lewa od 27 do 77; Wileza: lewa strona od 1 do 79, prawa od 2 do 74.

— W dniu wczorajszym rozdane zostały zaproszonym obywatelom, delegowanym do zbierania ofiar po domach na szpitala warszawskie bez różnicy wyznań, przygotowane w tym celu listy kwestowe. Kierującym tą czynnością jest naczelnik kancelarii magistratu, p. Wiemann, który już od lat dawnych spełnia te kłopotliwe obowiązki.

— P. prezydent miasta zezwolił drobnym przekupniom artykułów spożywczych, z powodu zbliżających się świąt, prowadzić handel temi artykułami na

targach warszawskich do godziny 3-ej po południu, lecz o ile możności z rąk, tj. bez rozkładania towaru i ustawiania straganów. Tym zaś, którzy koniecznie potrzebują ustawiać stoliki, jak np. do sprzedaży wędlin, pozwolono to czynić, lecz z warunkiem ażeby nie tamowali komunikacji dla kupujących. Pozwolenie to służy od dnia wczorajszego na dwa tygodnie i dotyczy również dzierżawców stałych straganów miejskich. Dla handlujących rybami czas sprzedaży przedłużono aż do zmroku.

— Z powodu zbliżających się świąt wielkanocnych i zwiększonego pieczenia ciast, polecono dopełnić we wszystkich domach gruntownego oczyszczenia kominów.

— Od dyrektora instytutu głuchoniemych otrzymaliśmy zawiadomienie, że wbrew podanej w niektórych pismach wiadomości, lekcje tak w instytucie jak w jego filji na Podwalu, trwać będą bez przerwy do następnej soboty, do godziny 4-ej po południu. Przed tym terminem ani uczniowie ani uczennice na święta uwolnieni nie będą.

— Warszawskie Towarzystwo ubezpieczeń od ognia czyni podobno starania o zmianę kilku paragrafów ustawy, a to w celu zabezpieczenia się od zbyt znacznych strat.

— W sali teatru Wielkiego urządzone będą jutro, o godzinie 1-ej po południu, żywe obrazy na fundusz budowy gmachu Towarzystwa zachęty sztuk pięknych.

— Jutro i pojutrze, o godzinie 3-ej po południu, dane będą w teatrze Małym przedstawienie amatorskie na dochód „Przytuliska”.

— Z teatru i muzyki.
* Wczorajsze wystąpienie p. Pospiszilówny, jako Fru-Fru, ściągnęło do teatru Wielkiego liczną publiczność.

Artystkę gorąco oklaskiwano i obdarzono pięknym bukietem.
* W teatrze Wielkim dzisiaj „Aida”; główne role — o ile z dzisiejszego dosyć balamutnego afisza wnioskować można — spoczywają w rękach pań Dobieckiej i Szczepkowskiej, tudzież pp. Sejdemana, Cieślowskiego i Wierzbickiego.

Jutro piąty występ artystki czeskiej, panny Marji Pospiszilówny, w komedji Sardou „Rozwiędźmy się”, z dodaniem obrazka jednoaktowego „On będzie moim”.

W teatrze Rozmaitości dzisiaj „Właściciel kuźnic”, stanowiący ciągle jeszcze *great attraction* repertuaru, jutro „Drzemka pana Prospera” z Żółtkowskim.

W teatrze Małym dzisiaj „Kamionka”, jutro „Giroflé-Girofla”.

* Na scenie teatru Rozmaitości odbyła się dziś próba czytana z jednoaktowej komedji „Hrabia rejent”, napisanej oryginalnie przez p. Tripplinównę.

* Dzisiaj odbyła się próba jeneralna w teatrze Małym z przedstawienia amatorskiego na dochód „Przytuliska”.

* Najnowsza opera Adama Müchheimera „Mazepa”, którą kompozytor zamierzał wystawić naszenie tutejszej 1-go maja, jako w dniu swojego jubileuszu, ukaże się podobno dopiero w sezonie jesiennym.

W dniu ukończenia 35-letniej pracy teatralnej p. M. zamierza dać wielki koncert wokalo-instrumentalny.

* Z powodu przedłużającej się niedyspozycji p. Kozieradzkiego oddala się przedstawienie „Wesela Figara”, z którego próby sceniczne dotychczas się nie rozpoczęły.

* W jutrzejszym środowym wieczorze Towarzystwa muzycznego, urządzonym staraniem p. Rutowskiego przyjmą udział: pani Blombergowa (śpiew), oraz pp. Rohn i Justynowicz.

Fortepian obejmą pp. Michałowski i Rutkowski; będzie też i deklamacja.

Wieczór ten odbędzie się w wielkiej sali redutowej.

Programy.

Podczas jutrzejszego widowiska w teatrze Małym na dochód tutejszego domu schronienia sprzedażą programów zajmą się panie: Stanisławowa hr. Kossakowska z hrabianką Aleksandrą Kossakowską i Leopoldyna z Lachnickich Chrapowicką oraz ks. Michałowa Radziwiłłowa z p. Marją z hr. Kossakowskich Chrapowicką.

Przedstawienie rozpocznie się o godzinie 3-ej po południu.

Żywe obrazy.

Zapowiedziane na jutro widowisko sceniczne na rzecz przyszłego gmachu Towarzystwa zachęty sztuk pięknych żywo interesuje ogół.

Nie od rzeczy przeto będzie uchylić zeń *anticipando* zasłonę.

Szereg dziesięciu żywych obrazów nie będzie weale niewolniczym naśladownictwem znanych ilustracji do „Starej baśni”, lecz nosić będzie oryginalną zupełnie cechę, taką jaką mu nadali artyści, nie krępując się żadnym wzorem.

Będzie to zatem jaknajdokładniejsze odtworzenie poetycznej legendy dziejowej, tak jak ją pojęli pp. Alchimowicz, Dowgird, Gerson, Konopański, Kotarbiński, Maszyński, Owidzki, Ryszkiewicz, Szwojnicki i Wyczolkowski.

Widowisko różnić się będzie od zwykłych t. zw. żywych obrazów tem jeszcze, że szablonową deklamację „we fraku” zastąpi wypowiedzianie odnośnych ustępów przez barda starożytnego na tle lasu, który zastąpi ramę obrazów.

Kłęby ofiarnego dymu zasłaniać i odsłaniać będą kolejno jego widzenia.

Ubiory, wnętrza mieszkań, świątyni, lasu pochodzą bądź z garderoby i składu rekwizytów teatru, bądź z prywatnych zbiorów—dopełniono je wreszcie ubiorami i dekoracjami wykonanymi według specjalnie na ten cel sporządzonych szkiców.

Jak widzimy, ciekawe widowisko zapowiada się dobrze.

Z teatryku Dobroczynności.

Niezależnie od jutrzejszego przedstawienia dla dzieci, w teatryku Towarzystwa dobroczynności w piątek lub sobotę bieżącego tygodnia odbędzie się przedstawienie dla dorosłych.

Współdziałal w jednej z jednoaktówek przyjmie p. Wł. Szymanowski.

bólu, wpadały jednakże w krótkim czasie po skończonej kuracji w rezydwyę, skoro zaczynały uczęszczać znowu do konserwatorjum i po dawnemu grywać więcej nad 4 godziny dziennie. Były one zmuszone po kilku tygodniach porzucić konserwatorjum!

Któż teraz jeszcze może przeczyć, że Mozart i Beethoven pisali „zdrowszą” muzykę, aniżeli Szopen, Liszt i Rubinstein?

Dr Zabłudowski zastanawia się też nad pytaniem, czy po złamaniu kości korzystniejszym jest pobyt u wód solankowych albo błotnych (np. Ciechocinek, Wiesbaden, Cieplice), czy też kuracja mięsieniowa i twierdzi, że dopóki idzie o miejscowe, bezpośrednio przez złamanie spowodowane zjawiska chorobowe, najprędzej i najłatwiej do celu prowadzi samo mięsienie. Za jednym posiadzeniem mięsieniem często można rozzerwać więcej zrostów, aniżeli za pomocą całego szeregu kąpiel! Korzystnie jest wykonywać to przed udaniem się do wód, gdyż rozrywaniem zrostów podczas pobytu u wód wywołuje się ból i rozdrażnienia, co psuje pacjentowi całą kurację kąpielową.

„Z powodu kombinacji leczenia mięsieniowego—powiada dalej autor—z wodami mineralnymi należy zwrócić uwagę na pewne niewłaściwości w *no-menklaturze*, z powodu których powstają pewne niedogodności dla chorych. Mięsieniem nazywają obecnie oddawna już praktykowane w kąpielach błotnych i solankowych wcierania i rozcierania. Tego rodzaju mięsienie pomimo nazwy tem tylko różni się od dawnych rozcierań itp., że obecnie używają do tego wazeliny, dawniej zaś brano błoto, ług so-

lankowy, spirytus mrówczany itp. Z ochrzczeniem manipulacji tych nazwą mięsienia powstali tak zwani „masserzy” i „masserzystki”. Dawniej rozcierania te wykonywał sam chory, jego najbliżsi krewni albo też służba kąpielowa, dziś chory stał się zależnym od specjalistów w swoim rodzaju, prowadzących proceder swój *en gros*. W Marjensbadzie, Karlsbadzie, Ems itd., gdzie pacjenci z powodu natłoku cały poranek muszą czekać u źródła, następnie znów w gmachu kąpielowym czekać na wolny numer, ma się aż za mało do czynienia ze swoją kuracją. Teraz do tego jeszcze dodać należy zależność od massera! Jest to tylko nowa okazja do wystawiania cierpliwości ludzkiej na próbę. Trzeba oczekiwać z kolei massera, rozbierać i ubierać się w ciągu dnia o niedogodnych godzinach, skutkiem czego chory nie ma chwili odpoczynku.”

Inaczej ma się rzecz, gdy chcemy przeciwdziałać wpływowi, jaki choroba i męcząca kuracja na ogólny stan organizmu wywarły. Wówczas Ciechocinek, Cieplice, Wiesbaden działają bardzo zbawienne. Jeśli chcemy podnieść odżywianie ogólne i dać pacjentowi możność przyjęcia do sił, wtedy podróż do wód jest zupełnie na miejscu; to samo można powiedzieć o pobycie w górach albo nad morzem.

Jaki panuje nieład w pojęciach o mięsieniu, dowodzi przytoczony w książce dra Z. przykład. Pan Zander w Stockholmie wpadł na myśl wykonywania manipulacji mięsieniowych za pomocą maszyn parowych, co mu się też udało; znalazł on naśladowców w Londynie, Petersburgu i Baden-Baden. Bardzo dowiecipnie skonstruowane maszyny, porusza-

ne przez lokomobile o sile sześciu koni, wykonywały wszelkie manipulacje mięsieniowe, klepią, gniotą, miętoszą i wywołują ruchy biernie. Pracujący siłą pary lekarz ma bardzo łatwe zadanie. Skoro posiada około 100,000 marek na pierwsze urządzenie i oprócz tego kapitał na utrzymanie swego zakładu, pozostaje mu tylko sięgnąć za każdym razem do podanego przez wynalazcę zapasu recept. „Recepty te przypominają mi — powiada autor — owe sławne *ordres de bataille*, które na początku naszego stulecia główna rada wojenna w Wiedniu wydawała dla dowódców, bawiących zdala od Wiednia, na polu bitwy.” Maszyny te podzielone są na dwie kategorie, stosownie do ruchów, jakie wykonywać mają względem pacjentów, tj. czy pacjent zachowuje się względem nich biernie, jak to ma miejsce przy ruchach biernych, albo też stawia opór ich działaniu, jak przy ruchach z oporem. Pierwszego rodzaju maszyny wprowadzane są w ruch za pomocą pary, drugie zaś przez obciążanie ciężarami. Maszyny obu rodzajów działają na podstawie praw draga.

Dr Z. dowodzi, że za pomocą ortopedji i mięsienia maszynowego w ciągu kilku miesięcy zaledwie do tych rezultatów dojść można, jakie się ręką po kilku dniach już osiągnąć dają. Dzielimy w zupełności zdanie dra Z., że mięsienie w chirurgji i w leczeniu chorób nerwowych tylko w ręku specjalistów-lekarzy, znających dokładnie anatomię i chirurgję, utrzymać się może na należnym mu stanowisku naukowym.

Maks. W.

= Z wystawy gospodarczo-spożywczej.
W dniu wczorajszym wystawa w Belle-Vue sprowadziła 5,000 osób.

Jest to powodzenie olbrzymie i nader rzadko notowane na wszelkiego rodzaju tutejszych wystawach. O godzinie 7-ej wieczorem natłok był niezmierny. Chwilowo zamykano kasy, co zapobiegało zbyt czernemu przepelnieniu.

Z tem wszystkiem każdy z publiczności odchodził po zaspokojeniu ciekawości.

Na wieść o przedłużeniu terminu istnienia wystawy, eksperenci śpieszą z kompletowaniem okazów.

W dniu dzisiejszym z chwilą otwarcia, pomimo niepogody, na wystawie znalazły się tłumy...

= Na szkole rzemiosł.

Wystawa gospodarczo-spożywcza w Belle-Vue, jak się dowiadujemy, zamknięta będzie w niedzielę wieczór, dnia 29-go b. m.

Wpływy za bilety wejścia w ostatnim dniu obrócone zostaną na rzecz szkoły rzemiosł przy ul. Jasnej.

Pożytecznej tej instytucji, korzystnie wpływającej na podniesienie naszych rzemiosł, bardzo się przyda zasilek pieniężny.

Przedmioty wystawione przez szkołę, nie tylko zostały już wszystkie rozkupione, ale nadto zwiedzający poczynili liczne zamówienia.

= Wydrwigrosz.

Na wystawie w Belle-Vue w dniu onegdajszym ukazało się jakieś indywiduum z celem... oszustwa.

Mianowicie przedstawiając się za ajenta jednego z pism, ofiarowało swoje usługi w zbieraniu reklam.

Di ki obecności rzeczoznawców w osobie ajentów śledczych, oszust ulotnił się, nie zdoławszy „zrobić interesu”.

= Carmen Silva.

Królowa rumuńska w drodze powrotnej z Petersburga do Moskwy ma się zatrzymać w Warszawie.

Pobyt ukoronowanej autorki przypadnie w maju. Monarchini ma zamiar poznać bliżej sfery pisarskie w całej Słowiańszczyźnie.

= Omnibusy pocztowe.

Obok kursujących obecnie pomiędzy Warszawą a Grójcem powozów pasażerskich, wysyłanych z Warszawy do Grójca i z powrotem o godzinie 1 1/2, po południu, od dnia jutrzejszego wyprawiane będą codziennie omnibusy pocztowo-osobowe, zamiast obecnych poczt na bryczkach odkrytych.

Omnibusy te wyruszać mają z Warszawy do Grójca o godzinie 10-ej wieczorem, z powrotem zaś z Grójca do Warszawy o godzinie 1-ej minut 40 po północy, a zatem w czasie ekspedjowania poczt.

= Przed świętami.

Zbliżające się święta, które w obecnym roku przypadają jednocześnie podług obydwóch kalendarzów, a także w tym samym prawie czasie obchodzone są przez izraelitów, spowodowały już obecnie znaczne ożywienie w handlu naszym.

Handlujący produktami spożywczymi zacierają ręce i nie narzekają weale na brak ruchu.

Z dalszej okolicy spotykamy coraz więcej przybyłych dla poczynienia zakupów świątecznych.

Jednocześnie kupcy z Cesarstwa przyjeżdżają jeszcze w znacznej liczbie po towary, nabywając przeważnie przedmioty drobniejsze ogólnego użytku.

Handel artykułami mody, zbytku, stroju jeszcze się nie ożywia, na ten rodzaj towaru czas przyjdzie dopiero z wiosną.

A jednak narzekania na ogólny brak kredytu nie ustają.

= Przedświąteczne wystawy.

Okna cukierni tutejszych ozdobione już zostały wyrobami przygotowanymi na zbliżające się święta wielkanocne.

Pierwsze niejśce zajmują naturalnie cukrowe baranki z chorągiewkami, których corocznie rozchodzi się niepodobna do skontrolowania lecz bardzo poważna ilość...

= Jeszcze wystawa... dzieci.

Wystawa dzieci, o której wzmiankowaliśmy w rannem wydaniu Kurjera, nie jest czezym projektem...

Inicjatorowie myśl swoją postanowili urzeczywistnić na początku jesieni, t. j. z chwilą powrotu „towarzystwa” z letnich wycieczek.

Na wystawie będą reprezentowane dzieci do lat pięciu.

Oddzielny będzie dział niemowląt karmionych przez mamki, oddzielny dla starszej dziatwy.

Trzeci dział będą stanowiły przedmioty związane z istnieniem przyszłych ludzi, a mianowicie bielizna, wyroby koszykarskie, stolarskie i t. p.

Jest to pomysł pomimo ekscentryczności nader zajmujący... materialnie korzystny.

Dochód z wystawy będzie przeznaczony na cel dobroczynny.

= Chybiłony strzał.

Wprowadzony przez jednego z restauratorów bilard iuletkowy poczyna świecić pustkami...

Krupier napróżno zaprasza zwolenników hazardu, którzy uprzykrzyli sobie ten nowy sposób wywoływania uśmiechów fortuny.

Jak widać warszawski grunt niezbyt odpowiada tego rodzaju „przedsiębiorstwom”... Tem lepiej...

= Twardy sen.

Onegdaj wieczorem dokonana została niezmiernie zuchwała kradzież pary koni.

Było to za rogatkami jerozolimskimi przed posesją pana W., u którego znajdował się w gościnie p. S. z Warszawy.

Para koni zaprzężonych do powoziku oczekiwała przed domem, a woźnica widząc, że jego pan jakoś nie myśli jeszcze wyjeżdżać, założywszy lejca, smacznie zasnął.

Nagle zostaje zbudzony z twardego snu wołaniem: — No ruszaj... ale gdzie są konie?...

Rzeczywiście koni nie było.

Podczas snu stangreta zuchwali złodzieje zdołali skraść parę koni poprzecinawszy uprząż.

Pogoń za lotrami została wysłana na wszystkie strony lecz na żaden ślad dotychczas nie natrafiono.

= Grabież.

Na zamieszkałego na Pradze przy ulicy Żąbkowskiej pod nrem 1-ym Aleksandra Sapińskiego, napadł w dniu wczorajszym na szosie w polu drab jakiś, który powaliwszy go na ziemię, zabrał woreczek z pieniędzmi.

Zanim napadnięty znielacka S. mógł się zorientować i przywołać pomocy, rzeźmieszek już był daleko.

Podjeździe pada na Władysława D., który energicznie jest poszukiwany.

= Z niedozoru.

W dniu wczorajszym na Pradze, pod nrem 238-m Paulina G., zostawiła w mieszkaniu trzyletnią dziewczynkę bez dozoru.

Dziecko podczas nieobecności matki, trwającej kilkanaście minut, wyłało na siebie garnek z ukropem.

Poparzenia są tak ciężkie, iż życiu dziewczynki grozi niebezpieczeństwo.

= Upadek.

Zamieszkała przy ulicy Grzybowskiej pani S., wybrawszy się wczoraj z wizytą do znajomych, gdy była już ubrana, pomyliła klucze i weszła do sypialni.

Pobiegła więc z pośpiechem do jedynaczki, a przebiegając przez pokój nieoświetlony, potknęła się o krzesło i upadła.

Następstwa upadku okazały się fatalnymi, gdyż pani S., uderzywszy głową o kant stołu, zraniła się w skroń niebezpiecznie, a nadto wywichnęła rękę.

Nadmienić wypada, że panią S. trzy miesiące temu, spotkał podobny wypadek i to w tymże samym pokoju.

= Zaczadzenie.

Noce wczorajszej na Wroniej pod nrem 2-im zagorzał Paweł S., robotnik, oraz troje małych dzieci.

Dzięki energicznej pomocy wszystkich do zmysłów wprowadzono.

Życiu najmłodszego dziecka grozi niebezpieczeństwo.

= Nagła śmierć.

W dniu wczorajszym do Wiktora G., zamieszkałego na Fabrycznej pod nrem 2-m, przybył z prowincji ojciec, 70-letni staruszek, z którym się syn nie widział już od lat kilkunastu.

Przyjazd był niespodziany i Michał G. syna w domu nie zastał.

Kiedy zaś ten powrócił, przeraził się, ujrawszy ojca leżącego bez zmysłów.

Pomimo natychmiastowej pomocy, G. życie zakończył.

Stwierdzono, iż przyczyną śmierci była apopleksja.

Tak więc ojciec z synem weale się nie widzieli.

= Wypadki.

Przy układaniu desek nad Wisłą Łukasz P., przygnieciony ciężarem, uległ nadwężeniu kości pachyżowej.—Na Kruczej Walentyna K., zraniona została dyszlem wozu roboczego w głowę.—Na Złotej pod nrem 23-ym Stanisław A., rąbiąc drzewo, odciał sobie przez nieostrożność dwa palce u lewej ręki.

= Stowarzyszenie kredytowe cukrowników.

Tegoroczne kontrakty kijowskie upamiętnią się bardzo ważnym projektem „Towarzystwa kredytowego fabrykantów cukru”.

Przedsiębiorstwo ma być oparte na systemie warrantowym, celem zaś jego będzie zabezpieczanie producentów od strat skutkiem ciągłej fluktuacji cen.

Dla dopięcia tego zamiaru nie potrzeba zakładać specjalnych magazynów i składów cukru, których urządzenie pociągałoby za sobą znaczne koszty, a dla fabrykantów byłoby niedogodnem.

Miejsce magazynu i jego administracji zajmie urząd akcyzowy, który ma poświęcać ilość przyjątego wyrobu i wydawać warranty.

W ten sposób produkt zostanie w cukrowni, warranty zaś będą dyskontowane narówni z weksłami.

Powyższy projekt, opatrzone przychylną opinią komitetu giełdowego w Kijowie, poszedł już pod twierdzenie właściwej władzy.

Zapewne i nasze cukrownie nie omieszkają skorzystać z podobnych udogodnień kredytowych.

= Nowa fabryka.

Dowiadujemy się, iż w Częstochowie powstaje nowy zakład przemysłowy, mianowicie fabryka juty.

Ponieważ w kraju nie ma tego rodzaju zakładów, nowa więc fabryka ma wszelkie widoki powodzenia.

Fabrykę podobno będą prowadzili nowonabywcy

zakładów płóciennych w Blesznie pod Częstochową.

= Państwo młodzi.

W końcu ubiegłego karnawału odbył się w Kaliszu ślub oblubieńców, którzy razem liczyli wieku 158 lat.

Młody małżonek skończył lat 90, a jego małżonka lat 68.

Interes materialny nie grał żadnej roli w tym cokolwiek późnionym związku.

= Nagły zgon.

Otrzymujemy z Pultuska wiadomość, iż Leon Szpakowski, właściciel Magnuszewa, przybywszy do tego miasta, po chwilowych cierpieniach życie zakończył.

Zmarły, młody 26-letni człek, powszechnym cieszył się szacunkiem w okolicy.

ZE ŚWIATA

× Tomasz Rayski, poseł z okręgu samborskiego do austriackiej rady państwa, mąż dobrze krajowi zasłużony, zmarł w Wiedniu dnia 21-go b. m. w 74-ym roku życia.

× Archeolog nasz Pomianowski wydelegowany został przez rząd do poszukiwań zabytków i napisów starożytnych nad morzem Czarnem i Kaspijskiem.

× Hrabina Czapska-Romrod, ex-żona wielkiego księcia hesseńskiego, odjechała z Kösen, gdzie stała przebywa, do Rosji. Latem uda się do Włoch i wróci na zimę napowrót do Kösen.

× W Karwinie zdarzył się nowy wypadek. Osuwająca się ziemia zagrzebała w szachcie czterech górników, z których trzech postradało życie. Ogółem z kopalni wydobyto 102 trupów.

× Rev. Chalmers wydrukował swoje wspomnienia z pobytu w Nowej Gwinei. W pracy tej autor z nadzwyczajnem uznaniem wyraża się o ks. Drozdowskim, który podzielał jego trudy misyjne.

× Brandes, jak świadczą wycinki dzienników państwianych z Kopenhagi, ogłosił, że w uniwersytecie tamczym rozpocznie przy wykładzie literatury powszechnej odczyty o piśmiennictwie polskim. Uczony duńczyk korzystać będzie z niemieckich źródeł.

× Żonobójstwo za 10 centów popełnił zamożny przedmieszczanin Pawluk w Suczawie na pograniczu Galicji i Bukowiny. Żona jego sprzedała kurę za 60 centów, z których 50 oddała mężowi a 10 zachowała sobie na wódkę. Pawluk dowiedziawszy się o tem schwył żonę za głowę, skrzył ją koło szyi, a gdy uduszenie nie sprowadziło zaraz śmierci, konającą dobił pchnięciem noża.

× W sprawie katastrofy w kopalni Camphauser pod Saarbrücken donoszą, że do d. 21-go b. m. wydobyto 159 trupów i 51 żywych. Z tych ostatnich dwóch robotników następnie umarło, piętnastu znajduje się w lazarecie.

× Wystawa pracy. Ogłoszony został program wystawy pracy (exposition du travail), mającej się odbyć w Paryżu w r. b. Wystawa trwać będzie od lipca do listopada i znajduje się pod protektoratem ministrów handlu, oświaty i robót publicznych, a miejscem jej jest „Palais de l'industrie”. Obszerny program obejmuje 7 grup, w które wchodzi wyroby przemysłowe, fabryczne w najobszerniejszem znaczeniu tego wyrazu, produkta rolne, gospodarze, a także przedmioty nauki i sztuki. Słowem wystawa obejmie wszystko co tylko ciekawego praca ludzka wydała.

× Nowy rodzaj szantażu. W Paryżu jakiś pomysły „obywatel” wydaje korespondencję autografowaną, pomieszczającą spis wszystkich w ciągu tygodnia protestowanych weksli, z dodaniem nazwisk wierzyciela, dłużnika i wysokości należnej sumy. Pierwsza lista jest bardzo podobna ciekawa i zawiera nazwiska, których nie spodziewano się tu znaleźć. Abonent, składający na korespondencję 100 fr., zabezpieczony jest od publikacji.

× Zbrodnia w kościele. W sycylijskim miasteczku Caltanissetta niewykryty zbrodniarz zamordował pchnięciem sztyletu młodą dziewczynę w chwili, gdy brała wodę święconą z kropielnicy. Dziennik Giornale di Sicilia podaje jako przyczynę zbrodni gwałtowną zazdrość.

× Niespodzianka. Pan X., nie mający weale ani krewnych ani przyjaciół, wstępuje do sklepu galanteryjnego w dzień św. Józefa. „Panie—powiada do jednego z sprzedających—pokaż mi pan co bardzo gustownego, o cenę nie będę się spierał.” „Możeby mi pan sam co wskazał...” „Nigdy!—woła pan X.—jest to niespodzianka, którą chcę sobie zrobić w dzień moich imienin!”

Nekrologja.

W dniu 26 ym b. m., we czwartek, jako w 14-tą rocznicę zgonu ś. p. Ludwika z Dmuszewskich 1-go ślubu Sauvan, 2-go Zabłockiej, od-

Z Cesarstwa.

prawi się za spokój jej duszy msza św. żałobna, o godzinie 10 1/2 zrana, w kościele Przemienienia Pańskiego przy ulicy Miodowej, na które to nabożeństwo pozostała córka i zięć zmarłej zapraszają.

† S. p. Maksymilian **Nowicki**, b. urzędnik b. komisji skarbu, po długiej i ciężkiej chorobie, opatrzony świętymi sakramentami, zmarł dnia 23-go marca 1885 r., przeżywszy lat 56. Pozostała matka, żona i synowie zapraszają krewnych, przyjaciół i kolegów na wyprowadzenie zwłok we środę to jest dnia 25-go marca r. b., o godzinie 5-iej po południu z kościoła Przemienienia Pańskiego przy ulicy Miodowej, na cmentarz powązkowski. —1179—

† S. p. Tadeusz **Płowiński**, obywatel miasta Warszawy, po długiej i ciężkiej chorobie, opatrzony św. sakramentami, w dniu 24-ym marca r. b. przeniósł się do wieczności, przeżywszy lat 58. W głębokim smutku pozostała żona z synem i rodziną zaprasza krewnych, przyjaciół i znajomych na żałobne nabożeństwo odbyć się mające w dniu 26-ym b. m., to jest we czwartek, o godzinie 11-iej zrana, w kościele Przemienienia Pańskiego przy ulicy Miodowej. Zwłoki przewiezione zostaną do m. Lublina, gdzie w piątek pochowane będą w grobie familijnym na miejscowym cmentarzu. —1177—

† S. p. Leokadja z Głazewskich **Zaręba**, wdowa po urzędniku, przeżywszy lat 60, po krótkiej lecz ciężkiej chorobie, opatrzona św. sakramentami, przeniosła się do wieczności dnia 23-go marca r. b. Pograżona w smutku siostra zaprasza krewnych, przyjaciół i znajomych na wyprowadzenie zwłok zmarłej z kościoła św. Jana przy ulicy Świętojańskiej we środę, to jest dnia 25-go marca, o godzinie 3-iej po południu, na cmentarz powązkowski odbyć się mające. —1166—

† W dniu 26-ym lutego r. b. zasnął w Bogu, opatrzony św. sakramentami s. p. Józef **Niemirycz**, właściciel dóbr Soczewki, w powiecie opoczyńskim. Pograżona w nieutulonym żalu siostra w nieobecności żony i córki, zaprasza krewnych, przyjaciół i znajomych na żałobne nabożeństwo odbyć się mające w kościele św. Józefa Oblubieńca (po-karmielickim) na Krakow.-Przedm. w dniu 26-ym marca, to jest we czwartek, o godzinie 9-iej i pół rano. —1175—

† Dnia 25 marca, tj. we środę, jako w dniu imienia s. p. Marji z Gajewskich **Kowalewskiej**, odprawione zostanie nabożeństwo w kościele św. Anny (po-bernardyńskim) przy ulicy Krakowskiej-Przedmieście, o godzinie 11-iej zrana, na które pozostały w smutku mąż wraz z synami zaprasza krewnych, przyjaciół i życzliwych. —359—

† W dniu 25-ym marca r. b. to jest we środę, o godzinie 9-iej zrana, w kościele powązkowskim odbędzie się nabożeństwo jako w dzień imienia s. p. Marji z Górkiewiczów **Fiszer**, na które pozostała córka, zięć i wnuki zapraszają krewnych i znajomych. —1169—

† W dniu 26-ym marca, to jest we czwartek, jako w rocznicę śmierci s. p. Julji Pawlikowskiej, 2-go ślubu **Szokalskiej**, odbędzie się w kościele św. Krzyża, o godzinie 10-iej i pół rano, nabożeństwo żałobne, na które zaprasza się życzliwych. —1164—

† Dnia 26-go b. m., to jest we czwartek, jako w 25-tą rocznicę śmierci s. p. Wojciecha **Chodeckiego**, obyw. pow. łęczyckiego, odbędzie się wotywa o godzinie 9-iej i pół rano, w kościele św. Anny (po-bernardyńskim), na Krakow.-Przedm., na którą pozostałe córki zapraszają krewnych, przyjaciół i znajomych. —1156—

† Za duszę s. p. Marjanny z Kulrychów **Rosińskiej**, oraz za s. p. Feliksa **Rosińskiego**, rzeczywistego radcy stanu, odbędzie się żałobna wotywa w kościele św. Karola Boromeusza przy ulicy Chłodnej, o godzinie 10-iej zrana, we czwartek, to jest 26-go marca, na którą pozostałe córki wraz z zięćmi, wnukami i prawnukami zapraszają krewnych, przyjaciół i znajomych. —1114—

† Za duszę s. p. Piotra **Makulec**, odbędzie się żałobne nabożeństwo, we czwartek, to jest dnia 26-go marca, o godzinie 9-iej rano, w kościele Przemienienia Pańskiego przy ulicy Miodowej, na które w smutku pozostała żona zaprasza krewnych, przyjaciół i znajomych. —1163—

† Najukochańsi, najczyniejsi koledzy i przyjaciele najdroższego syna Wiktora, którzy okazaliście mi tyle współczucia, a którzy żyli wasze mieszaliście z moimi, i którzy na własnych barkach ponieśliście jego zwłoki na miejsce wiecznego spoczynku, przyjmijcie moje podziękowanie, moje macierzyńskie błogosławieństwo. Obyście nigdy nie cierpieli jak św. pam. syn mój, obyście zawsze miłosierdzia Bożego, a nigdy ludzkiej niesprawiedliwości nie doznali. Niech Bóg ściele kwiatami drogę życia waszego, tak jak wy ustaliście synowi memu ostatnią drogę jego, prowadzącą do miejsca wiecznego spoczynku.

Jeżeli boleść matki, jej złamane życie bez przyszłości, nadziei, mogło mieć chwilę osłody, to szacunek, miłość, cześć niemal jaką otoczyliście syna mego najlepszego, najzdolniejszego, najszlachetniejszego z ludzi, najlepszego i najdroższego brata, moją chlubę, dumę, dąty mi poznać jakie zacne serca w piersiach waszych biją.

Ciebie Leonie coś go pielęgnowałeś, coś bezsenne noce przy cierpiącym tak ciężko zemną podzielałeś, niech Bóg nagrodzi krewnym, znajomym, profesorom, za współudział w tak okropnej stracie i wszystkim towarzyszącym synowi do grobu, ciężko dotknięta, niepokieszona matka składa serdeczne podziękowanie.—Marja Brühl. —1170—

„Był czas, pisał *Petersburskija wiadomości*, kiedy nasi polacy, żaląc się na środki ograniczające ogólnopństwowe ramami porwy polskiego patriotyzmu, wskazywali na zachód, wstydząc nas wspaniałomyślnością naszych sąsiadów, współspadkobierców mienia Rzeczypospolitej. Czasy się zmieniły i niedługo poznańscy deputowani niemieckiego reichsratu będą się powoływali na rząd rosyjski, radząc ks. Bismarkowi, aby się od niego uczył zapatrywać prawidłowo na „niemieckich poddanych, mówiących polskim językiem.” W samej rzeczy w ostatnich czasach wielce się poznańskim polakom nie powiodzie. Po tym wstępie, którego w całości przytaczać nie będziemy, petersburski organ twierdzi, że rozdrażnienie księcia Bismarka przeciwko katolickiemu centrum, z którym polacy się w wielu sprawach łączą, jest powodem wybuchów gniewu, wybuchów ponawiających się przy każdej sposobności.

Taka sposobność (mówią dalej *Pet. wied.*) nastąpiła także w tych dniach ks. Bismarkowi, kiedy poseł Jażdżewski spróbował zaprotestować przeciw rzucanej mimochodem uwadze kanclerza, w której była mowa o grupie parlamentarnej, pokładającej nadzieje na wojnie, w rezultatach swoich niepomyślnej dla Niemiec. Skorzystawszy z względnie co do formy niewinnego protestu polskiego posła, ks. Bismark rzucił się całą siłą swojego nieubłaganego sarkazmu na grupę reprezentantów polskich. Z właściwą mu, prawie że brutalną szczerością, kanclerz zapytywał posłów polskich, czy politycznym ich ideałem nie jest odbudowanie Rzeczypospolitej i przyjąwszy tę hipotezę za uienlegającą zaprzeczeniu punkt wyjścia, dowodził, że ten ideał da się osiągnąć tylko dwoma sposobami—przez rewolucję albo przez wojnę, któraby doprowadziła do rozczłonkowania cesarstwa niemieckiego. Pozostawiając na stronie kwestję co do pierwszego sposobu, jako „nienadającą się do traktowania w tem miejscu”, ks. Bismark z nienabłaganą ironją mówił o możliwości wojny nieszczęśliwej dla Niemiec i *eo ipso* szczęśliwej dla piastunów ideału polskiego i doradzał polakom „wyczekiwać spokojnie” rezultatów takiej wojny, przekonywając ich, że dla polaków zupełnie jest obojętnym, w jakim położeniu względem rządu niemieckiego zastanie ich czekiwana i upragniona chwila. Porwany własną ironją książe Bismark doszedł do rozwinięcia planów przyszłości, zbudowanej na „niepomyślnej wojnie”, do napomknięcia o istnieniu mocarstw, które byłyby radę powstania samoistnego państwa, nieprzyjaznego Niemcom, na samej ich granicy, i które mogłyby skorzystać ze zwycięstwa nad Niemcami dla przyczynienia się do wskrzeszenia Polski. Napomknięcie takie możnaby łatwo zastosować do Francji napoleońskiej, ale Francja republikańska, której obecnie są idee Napoleona III-go i która odrzuciła myśl odwetu—Francja sterowana przez Juliusza Ferrero, Francja, która w swoich kontrpropozycjach w kwestji egipskiej oparła się na Niemcach, nie zasłużyła na podobne przyzwolenie. Co się zaś tyczy Rosji, to przy wszelkich możliwych przewrotach losu, zawsze ona trzymać się będzie zarówno na wschodzie jak i na zachodzie tego poglądu, że łatwiej jest regulować stosunki sąsiedzkie bez pośredników i dogodniej przeprowadzać swoje granice z sąsiadami bez postawiania pośrednich pasów neutralnych, bez względu na to, kto by nimi rządził: nawpół dzieć wлады wschodu, czyli też powstał z grobów królów.”

W *Petersburskich wiadomościach* czytamy: „Zwłoka w powrocie p. Buteniewa na jego stanowisko przy Stolicy Apostolskiej od kilku już dni jest przedmiotem komentarzów prasy zachodniej, tłumaczącej fakt ten jako rezultat nadwężenia naszych stosunków z Watykanem, warunkującego się niemilem wrażeniem, jakie na Kurji rzymskiej wywarł środek zastosowany przez nasz rząd względem biskupa Hryniewieckiego. Telegram otrzymany z Rzymu przez gazetę *Temps* donosi, że zdarzenie z biskupem wileńskim spowodowało jednostronne stosunki między Watykanem a naszym ministerjum spraw zagranicznych. Utrzymują, że stosunek względem Rosji staje się coraz bardziej naprężonym—powiada telegram. Z rozkazu papieża kardynał Jacobini zażądał objaśnień co do przyczyny wysłania biskupa wileńskiego i jego zastępcy, naznaczonego przezeń przy jego wyjeździe. Mówią, że pan Giers nie dał żadnej odpowiedzi, co bardzo obrazliło papieża i że ten ostatni zamierza odnieść się do Cesarza rosyjskiego z własnoręcznym listem. Tymczasem powrót reprezentanta rosyjskiego przy Stolicy apostolskiej został odroczonej do nieoznaczonego terminu.” Pozostawiając paryskiej gazecie odpowiedzialność za prawdziwość podanej przez nią wiadomości, możemy tylko zrobić uwagę, że milczenie w wielu razach jest najlepszą odpowiedzią na niewłaściwe zapytania, chociażby te wyrażone były we własno-

ročnych listach. Co się tyczy zwłoki w powrocie p. Buteniewa na jego stanowisko, to ta wcale nas nie przestrasza wobec tego, że zbyt uczynna uprzejmość nasza względem Watykanu nie dawała nigdy pożądanego rezultatu, czego najlepszym dowodem jest najświeższa historia przywrócenia katolickich katedr biskupich.”

Z ostatniej chwili.

Berliński *Montagsblatt* donosi, że Rosja uktada się z W. Portą o przymierze, któreby w wykonaniu traktatu z San Stefano otworzyło okretom rosyjskim wolny przejazd przez Dardanelle, wzamian za co Rosja zagwarantowałaby nietykalność terytorjów W. Porty.

Onegdaj na kapitolu rzymskim odbyło się w obecności pary królewskiej, książąt krwi, ex-kecywa Izmała, ministrów, dyplomatów, deputacji parlamentu i rady miejskiej, tudzież tłumów publiczności położenie kamienia węgielnego pod pomnik narodo. wy dla króla Wiktora Emanuela.

Pomnik stanie na placu, w którym wznosiła się dawniej świątynia Jowisza Statora. Otwiera się zeh wspaniały widok na Rzym. Prezes ministrów Depretis wygłosił mowę, w której oświadczył, że pomnik jest symbolem zjednoczenia Włoch. Patrząc nań, rzekł p. Depretis, mówić będziemy z dumą do siebie: „w Rzymie jesteście i w Rzymie zostaniemy”.

Wojska włoskie rozpoczęły pochód na Keren. Miejscowość ta leży o 150 mil od Massawy w prowincji egipskiej Bogos, na płaskowzgórzu, wznosząc się ponad morze na 4,469 stóp. Keren posiada fort i klasztor mnichów francuskich, gdzie młodych abisyńczyków kształca na księży katolickich i drukują biblije. Do Egiptu przyłączony został w roku 1874-ym.

Onegdaj król Leopo'd belgijski przyjmował deputację brukselskiej rady miejskiej i wypowiedział nadzieję, że Bruksella zostanie stolicą nowego państwa nad Kongiem, które nie nałoży na Belgję żadnych ofiar, gdyż posiada dostateczne zasoby własne.

W odpowiedzi swojej na adresy izb sejm dñińskiego król oświadczył, iż nie uważa, ażeby gabinet dzisiejszy Estrupa był zaporą produkcyjnej działalności sejm. Król wzywa energicznie izry, ażeby pozostały czas poświęciły przeprowadzeniu dzieła zgody i uchwaleniu budżetu.

TELEGRAMY

KURJERA WARSZAWSKIEGO.

Wiedeń 24-go marca. — Półrządowa gazeta *Fremdenblatt* zaprzecza pogłoskom o bliskim wnięszaniu się Austrii w sprawy półwyspu bałkańskiego i powiada: „Austria, podobnie jak i inne mocarstwa, pragnie zachowania tam pokoju i spokojności na zasadzie istniejących traktatów.”

Paryż 24-go marca. — Izba przyjęła wszystkie paragrafy projektu do prawa wyborów według list departamentalnych.

Londyn 24-go marca. — Urzędownie stwierdzono, że w ostatniej bitwie jen. Grabama z Osmanem Digmą pod Hasheenem anglicy wpadli w zasadzkę pomiędzy dwa ognie. (Jest tu zapewne mowa o wyprawie czwartkowej, która skończyła się odwrotem anglików ku Suakimowi; nazajutrz jednak jen. Graham powrócił i zajął Hasheen (Heszin), przyprawivszy Osmana Digmę o stratę 1,500 ludzi *przyp. red.*)

Londyn 24-go marca. — *Daily News* powiada: „Wojna z Rosją jest nieuniknioną, jeżeli Rosja nie zrzecze się swoich pretensyj. Wojna nie ograniczy się na prowincjach azjatyckich. Anglja musi posiadać Herat. Emir Afganistanu i wieckról Indji żądają pomocy przeciw wtargnięciu Rosji. W Indjach zostanie zmobilizowanych 50,000 ludzi.”

Petersburg 24-go marca. — *Birżewyja wiadomości* donoszą, że nieławem do Królestwa Polskiego wysłaną zostanie komisja techniczna do czynienia studjów miejscowych nad rozszerzeniem tamtejszej sieci kolei żelaznych.

Petersburg 24-go marca. — Słychać, że uchwała senatu co do emisji nowych czteroprocentowych obligacyj kolei południowo-zachodniej otrzymała Najwyższą sankeję.

Petersburg 24-go marca. — Specjalna komisja przy ministerjum finansów wypracowała zasady do uregulowania cel na niektóre gatunki żelaza.

TYGODNIK MÓD I POWIEŚCI,

Pismo tygodniowe ilustrowane dla Kobiet

wychodzi w formacie pism ilustrowanych warszawskich i każdy numer obejmuje półtora arkusza druku części literackiej. Do każdego nadto № dołączony zostaje dodatek półarkuszowy ilustrowany, ubiorom i robotom damskim przeznaczony, brany ze słynnego pisma berlińskiego **Modenwelt**. Dodatków tych każdy prenumeratorem w ciągu roku otrzymuje sztuk 80, a mianowicie: a) arkuszy z drzeworytami sztuk 48; b) rycin kolorowanych paryżkich, sztuk 16; c) tablic z krojami sztuk 16.

Prenumerata wraz z przesyłką pocztową wynosi kwartalnie rs. 2 kop. 50, półrocznie rs. 5, rocznie rs. 10, w Warszawie kwartalnie rs. 1 k. 80, miesięcznie k. 60.

Tom I-szy dzieł **Alberta Wilczyńskiego** obejmujący „KŁOPOTY STAREGO KOMENDANTA” ozdobiony portretem autora, wyszedł z druku i rozesłany został tym prenumeratorem, który wprost do nas wnieśli należność za to wydawnictwo. Cena dla prenumeratorem „Tygodnika MÓD i Powieści” w Warszawie, za tom kop. 60; za tomów 12 rs. 7 k. 20. W Cesarstwie i na prowincji z przesyłką pocztową za tom kop. 70; za tomów 12 rs. 8 kop. 40.

ADRES: **J. K. Gregorowicz, Warszawa, Widok Nr 3.**

PRZYJACIEL DZIECI,

Pismo tygodniowe ilustrowane, nauce i rozrywce młodzieży poświęcone, wychodzi w powiększonym formacie, z ilustracją starannie prowadzoną i z dodatkiem półarkuszowym dla mniejszych dzieci, co tydzień do każdego numeru dołączanym. Dotychczasowa dążność pisma, bawić i uczyć zarazem, zachęcać do wszystkiego co dobre, a wstręt obudzać do złego, pozostanie i nadal głównym zadaniem redakcji. Jako premjum na rok 1885, **cztery powieści historyczne za rs. 1**, wyjdą w końcu bieżącego kwartału. Na przesyłkę pocztową dopłaca się kop. 15.

Prenumerata wynosi w Warszawie kwartalnie rs. 1, z przesyłką pocztową kwartalnie rs. 1 kop. 25, półrocznie rs. 2 kop. 50, rocznie rs. 5.

ADRES: **J. K. Gregorowicz, Warszawa, Widok Nr 3.**

U Wydawcy, oraz we wszystkich księgarniach znajdują się do nabycia dzieła:

1. **Klin klinem**, nowella, J. I. Kraszewskiego. Cena kop. 60.
2. **Zakłeta Księżniczka**, nowella, J. I. Kraszewskiego. Cena kop. 60.
3. **Przyjaciel Dzieci** z lat poprzednich do r. 1882 w kompletach całorocznych, zbrosz, ozdobnie oprawny rs. 4; do r. 1882 zbrosz. rs. 4, oprawny rs. 5.
4. **Macocha**, przez Wilkońską. Tom 1, kop. 70.
5. **Mrowin i Trock**, przez Wilkońską. Tomów 2, rs. 1.

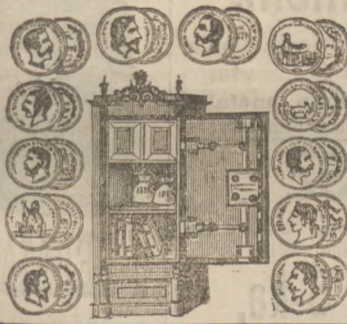
Osoby nadsyłające pieniądze na powyższe dzieła, wprost do Redakcji „Tygodnika MÓD i Przyjaciela Dzieci” w Warszawie, będą miały takowe przesłane bezpłatnie.

EMIL SKIWSKI. Wydawca.

SPECJALNA FABRYKA
KASS ŻELAZNYCH OGNIOTRWAŁYCH
z najlepszymi sztucznymi zamkami
ROBERTA BOHTE,
W WARSZAWIE
Nowy-Świat dom własny Nr. 38

NAGRODY I MEDALE
otrzymane na
Wystawach
w Europie i Ameryce.

Wiedeń	1873
Paryż	1867
Filadelfia	1876
Londyn	1862
Petersburg	1870
Moskwa	1865, 1872
Warszawa	1842, 1846
	1858, 1867, 1870, 1875

Kasy moje konstruowane są z najlepszego materiału i zastosowaniem najnowszych wynalazków. Wybór wielki, ceny umiarkowane. Cenniki ilustrowane z rozmiarami i wagą wysyłają się na żądanie gratis. 358R

Podwójnie
oczyszczony

„SILICIUM,”

Uznany za najlepszy proszek do czyszczenia metali, szyb i luster!!! dla użytku domowego i fabrycznego.

Nadto w Składach Aptecznych:

W. A. Zeuschnera, Senatorska 22; Sierżputowskiego, Krak.-Przedm. 15; w Lublinie. F. Wilczyński; w Zamościu Kłossowski; w Chełmie Jarzyński; w Radomiu Haertel. 613R

Ochrona i Piękność Twarzy!

KOSMETYCZNE RĘCZNIKI ENGLUNDA.

Pomimo swych zalet odświeżania i ubielania twarzy, są radykalnym środkiem niszczenia piegów, wysypów i żółciowych plam na twarzy i całym ciele. Kosmetyk ten jest nadzwyczaj dogodny w drodze, gdzie twarz jest wystawiona na upał i kurz i zarówno podczas chłódów i wiosennych wiatrów, wpływających niekorzystnie na delikatną skórę i pozostawiających ślady opierzchnienia i pkania skóry. Na balach, w teatrach, ochładzają i ochraniają od wysokiej temperatury, podniecanej światłem gazu i tam ręczniczki stanowią zbawienną ochronę i ochłodzenie, użycie ich jest momentalne i nie ambarasowne. — Cena całej paczki 60 kop., z przesyłką w dwóch paczkach 2 ruble. — Na każdej paczce powinna być marka St. Petersburg Kosmetycznego Laboratorium i czerwony podpis Englunda i tylko takie są prawdziwe. — Sprzedaż w Cesarstwie i Królestwie, we wszystkich perfumeryjach i aptekach. — W Warszawie główny skład w kosmetycznych magazynach **Dobrzańskiego à la Renaissance**, Krakowskie-Przedmieście № 7, Nowy-Świat № 41. — W tychże magazynach główny skład słynnego paryskiego pudru **JAVA**, w trzech kolorach. 597r

Dra Aleksandra M. Weinberga Pracownia Chemiczno-Rozbiorowa i Technologiczna,

Warszawa, ulica Graniczna № 14,

dokonywa z ścisłością i pośpiechem: Rozbiory nawozów, ziemi ornej, produktów rolnych, oraz analizy i oceny dla przemysłu i handlu. — Wskazuje racjonalne sposoby zużytkowania glin, margli, wapieni i innych mineralów. — Ocenia przydatność wody do różnych celów przemysłowych, oraz wskazuje sposoby jej zmiekczenia. — Dostarcza płynów mianowanych dla prób w cukrowniach, gorzelniach, papierniach, farbiarniach. Ocenia dobroć materiałów spożywczych i artykułów codziennej potrzeby. 16R

Fabryka Farb J. A. KRAUSSE, w WARSZAWIE, poleca: MASSY WOSKOWE.

różnokolorowe do froterowania podłóg i posadzek, najpiękniejsze i najtańsze.

Zaprawa politurowa w massie

przezroczysta na posadzki i podłogi.

Zaprawa ta służy do nadania pięknego połysku wszelkim podłogom i posadzkom, bez względu na to: czy takowe są malowane farbą olejną zaciągane froterem lub też czyste zupełnie; zwykle lub układane w deski.

Zaprawa politurowa ma tę wyższość nad innymi, iż nie zawierając w składzie swym wody — nie paczy, ani psuje podłóg i posadzek. Łączy ekonomię z czystością i komfortem. Daje połysk trwały, przez co nie wymaga częstego froterowania. — Jest wodotrwała, nadto zapobiega gnieźdzeniu się robactwa. Zaprawa politurowa, jako barbarwna, nie zmienia koloru żadnej farby.

Sprzedaż hurtowa i detaliczna w Fabryce i w Składzie Głównym przy ulicy Miodowej № 10, wprost Sądu Okręgowego. 536r

Przez cały rok otwarty INSTYTUT LECZNICZY D-ra BRODOWSKIEGO,

przy zbiegu ulic Oboźnej i Sewerynowa w Warszawie.

Przyjmuje chorych z rozmaitego rodzaju cierpieniami, przychodnich i na stałe (pensjonarzy). — Ceny przystępne. — Szczegółowa informacja udziela się na miejscu od 9 do 11 rano i od 5 do 7 po południu. 93R

Przez cały rok otwarty

NA 10 PRZYPADKÓW 8 RAZY

Uspakajają się w przeciągu kilku minut **MIGRENY I NEURALGIE** przez użycie **PERELEK ESSENCYI TERPENTYNOWEJ D-ra CLERTAN**

Każdy flakonik zawiera 30 perełek, co stanowi kilka kopiejek na każde leczenie.

Jeżeli słaby żołądek lub obstrukcja jest powodem migreny, wtedy należy używać

WĘGLA D-ra BELLOC

Polpis na Dr. Belloc
etykietki

Essencya Terpentynowa w perełkach **Dr. CLERTAN** jest chemicznie czysta.

Na każdym flakoniku jest podpis *Clertan*

FABRYKACJA I RYCZAŁTOWA SPRZEDAŻ
19 rue Jacob w PARYŻU.
ZNAJDUJĄ SIĘ U WSZYSTKICH APTEKARZY

Brzozowy Krem KOSMETYK D. ENGLUNDA

nieomylny środek zapobiegający pojawieniu się na twarzy piegów, niszczy zmaszczki, odmładza i upiększa twarz, nadając jej pozór młodocianej czerstwej cery. Cena 1 rub., z przesyłką dwóch słoików 3 ruble.

PUDER MORSKIEGO OLBRATU.

Na chemicznie oczyszczonym, wonnym wielorybim tłuszczu, przewyższa wszystkie tegoczesne wydoskonalone pudry bismutowe, gdyż nie wysusza skóry jak one, ale udelikatnia i miękczy skórę, przylega do twarzy, niedostrzeżony przy dziennym świetle, ochładza i chroni od opalenia słonecznego. — Cena 75 kop., z przesyłką 2-ch pudełek 2 ruble. Na każdym pudełku powinna być marka Petersburskiego Kosmetycznego Laboratorium i podpis czerwony Englunda.

Sprzedaż w Cesarstwie i Królestwie, we wszystkich aptekach i perfumeryjach. — W Warszawie główny skład w kosmetycznych magazynach **Dobrzańskiego à la Renaissance**, Krakowskie-Przedmieście № 7 i Nowy-Świat № 41, w tychże magazynach główny skład słynnego **Eleopatu**, szwedzkiego Balsamu, dla porostu, wstrzymania od wypadania włosów i zniszczenia łupieżu. 596r

PIECZENIE CIAST.

W Zakładach Przemysłowych, przy ulicy Chłodnej № 3, przyjmuje się **pieczenie ciast.**

Piec angielski, miejsce do przygotowania obszerne.

606R

Towary Świąteczne:

jak: Migdały słodkie i gorzkie, Rodzenki sułtańskie, clemskie i korynty, Cykаты, Wanilję, Szafran, Goździki, Kwiaty i Gałki muszkatołowe, Kolender, Rozmaryn, Badran, Majeran, Bobki, Saletrę itp. — Oliwę najlepszą Nicejską, Octy winny i estragonowy, Musztardy francuzkie, angielskie i krajowe, Powidła do placków, oraz

DROZDZE

najlepsze wiedeńskie Mautnera, codziennie świeże, polecają handle

BRACI WRÓBEL,

obok kościoła św. Krzyża, jak i w Gmachu Starej Poczty, na Krakowskim-Przedmieściu. 609r

VERITABLE BÉNÉDICTINE

PRAWDZIWY LIKIER BENEDYKTYŃSKI Z KLASZTORU FÉCAMP WE FRANCYI Wyborny, wzmacniający, trawiący, wzbudzający apetyt. NAJLEPSZY ZE WSZYSTKICH LIKIERÓW

VERITABLE LIQUEUR BÉNÉDICTINE Brevetée en France et à l'Étranger.

Allegand aine

Wymagać należy zawsze etykiety czworokątnej u dołu każdej butelki zamieszczonej, i noszącej podpis Dyrektora głównego. Prawdziwy Likier Benedyktyński znajduje się tylko w następujących składach które zobowiązały się piśmiennie nie sprzedawać żadnych naśladowanych podobnych produktów.

W Warszawie sprzedają: A. Stepkowski, Simon i Stecki, St. Dobrycz & Comp., Kotecki Schober, E. Koch & Kutakowski, Edmund Langner, Karol Lesisz, A. Bocquet, J. Lijewski i Sp., A. Skorupski, Sowiński & Szulc, Wł.

Nowicki, Marszałkowska № 40, A. Roesler & C., P. Voigt & C.—E. Szpadrowski, Podwal № 3 W Lublinie: Wł. Nowicki.

Oliwę Nicejską Vierge.
Oliwę Nicejską Surfine.
Octy wyborowe z fabryki W. Trentler w Nowej-Aleksandrji.
Farby do jajek, Sól stołowa, Szafran, Wanilję;

ma zaszczyt polecić:

Skład Materiałów Aptecznych
Wiktor Waligórskiego,

Nowy-Świat № 42, w Warszawie. 605R

SZPRYCOWANIE PP. GRIMAULT I K° Z ROŚLINY MATICO
GRIMAULT I K°, APTEKARZE

Przyrządzone wyłącznie z liści peruwiańskiej rośliny Matico, szprycowanie to zasłużyło sobie w przeciągu lat kilku na powszechne wzięcie. Leczy w bardzo krótkim czasie najuporczywsze rzeżączki.

SKŁAD W PARYŻU, 8, ULICA VIVIENNE I W GŁÓWNYCH APTEKACH.

Niniejszem zawiadamiamy, że

WYŁĄCZNA SPRZEDAŻ

całej naszej produkcji.

powierzylimy z dniem dzisiejszym panom

H. REICHER & Comp. w Sosnowcu.

Grodzic, 18 Marca 1885 r.

DYREKCJA FABRYKI PORTLAND CEMENTU
Grodzic.

Powołując się na powyższe ogłoszenie, upraszamy pp. Interessantów wszelkie zamówienia na Cement adresować wprost do nas.

Sosnowice, dnia 18 Marca 1885 roku.

stacja dr. żel. W.-W.

584R

H. REICHER & Comp.

Wyborowe MASŁO Litewskie

Masło śmietankowe codziennie świeże; Oliwę nicejską, naidelikatniejszą wierce; Ocet winny i estragonowy; Musztardę francuzką i krajową; Powidła węgierskie słodkie, tunt k. 20, oraz Pomarańcze i Cytryny, po różnych a niskich cenach, na nadchodzące Święta poleca Nowa Owocarnia K. JASTRZĘBSKIEGO, Nowy-Świat № 19. 767

Ja niżej podpisany podaję do wiadomości Szan. Publiczności, iż podejmuję się wszelkich

przeprowadzek,

tak mebli jakoteż i fortepianów, na wózku resorowym i tragach, z wszelką akuratacją i nie uszkodzeniem żadnego przedmiotu, pod odpowiedzialnością pieniężną.—Franciszek Kosakowski. Adres ulica Nowogrodzka № 5 domu, mieszkania 16. 726

CAŁA OFICyna

jednopiętrowa z oddzielnym ogródkiem, gdzie mieści się obecnie szkoła 6-klasowa, jest do wynajęcia przy ulicy Długiej pod № 32, w domu zwanym Potkańskie. 688

SKLEP

z pakamerą do wynajęcia od każdego czasu, przy ulicy Żabiej № 7. Wiadomość u stróża. 749

SZARABAN

Wolant na 2 osoby. Ktoby go miał do odstąpienia nowy lub używany, raczy dać znać na Chmielną № 2 domu, mieszk. 2. 748

Przy ulicy Miodowej № 8, wprost kościoła, nieustająca sprzedaż od 6 rano do 9 w wieczór

Mleka zbieranego

po cenie najprzystępniejszej. 686

Do sprzedania albo wdzierżawienia izaraz

Huta szklanna.

będąca w ruchu, z dobrym odbytem, wszelkimi utensyliami i narzędziami, gruntem i propinacją, w powiecie Wieluńskim.—Wiadomość u właściciela w osadzie Szadek, u p. A. Szykiera. 721

Plac z Domem,

w środku miasta, do wdzierżawienia od 1-go Kwietnia r. b. 731

Wiadomość w fabryce tkanin metalowych Hugo Neumann, plac Bankowy.

STOKFISZ

po radziwiłłowski i kapucyński, wydaje codziennie przez cały post, Handel Win

A. Roesler i S-ka,

przy ulicy Elektoralnej, wprost Banku Polskiego, oraz polecamy

Ostrygi Holsztyńskie,

Tuzin rs. 2, codziennie świeże. 543

Młody Człowiek,

pracujący od lat siedmiu w interesie fabrycznym, posiadający znajomość buchalterji i korespondencji handlowej w niemieckim i rossyjskim języku, zaopatrzonei chlubnymi świadectwami, poszukuje miejsca.—Wiadomość u p. F. O. w Hotelu Angielskim, mieszkania Nr 80. 697

Fortepiany

nowe i używane do sprzedania, oraz przyjmuje wszelkie reperacje fortepianów i pianin. Ulica Oboźna № 3, w fabryce fortepianów A. Janiszewskiego. 735

Do wynajęcia od 1 Lipca 1885 r.

SKLEP duży,

przy ulicy Szerokiej-Freta № 11, wprost apteki. Wiadomość u właściciela domu. 736

SKLEP

z dużą wystawą, z urządzeniem lub bez, na Wierzbowej ulicy, w Hotelu Angielskim, do wynajęcia od 1-go Kwietnia lub od 1-go Lipca.—Wiadomość u szwajcara hotelu. 712

I-ma Losos Gdański,

Węgorz w Juladzie i wędzony, Stokfisz, Minogi Elbląskie, Anchovis i Sardynki w baryłkach, Sprött 200 skrzyń, Ser słodko-śmietankowy, otrzymali na post świeży transport i sprzedają handlującym w Warszawie i na prowincji tylko hurtownie. 692

W. Chmielewski i Sp.

4. Miodowa 4.

4711

EAU DE COLOGNE 423 R

W najlepszym gatunku, na wszystkich wystawach powszechnych nagradzana tylko najwyższemi odznaczeniami; do nabycia we wszystkich znaczniejszych perfumerjach w Warszawie.

Ważne dla Dam!

OKRYCIA

różnych najmodniejszych fasonów bardzo tanio do sprzedania w Magazynie Kaczkowskiej, róg Zielonego Placu i Marszałkowskiej. 548

Skład Główny

WIN

Krymskich i Kaukaskich,

ORAZ

russkich, Szampańskich,

u HERMANA STEIN & Comp.

w WARSZAWIE, 545R

Marszałkowska Nr 58,

Sprzedaz hurtowa i detaliczna. Ekspedycja codzienna do wszystkich dróg żel.

Żakiety Damskie

najświeższe fasony w MAGAZYNIE

M. MARCINEK, 747

ulica Niecała № 11, I-sze piętro, oraz potrzebne są PANNY do STANIKÓW

Ważne dla pp. Wystawców.

Piękna Szafa wystawowa,

czarna, bogato rzeźbiona, 2 1/2 łokcia szeroka tyleż długa (kwadrat), z czterech stron oszklona, do sprzedania.—Wiadomość: ulica Chłodna № 53, u szwajcara. 703

Zawiadamiam Sz. Publiczność, że otworzyłem

Sprzedaz Maki

przy Sklepie swej piekarni, w najlepszych gatunkach kr. jowej, zagranicznej i ruskiej. Mąka zdrowa, wypróbowana przez własną piekarnię, w której wypiekać będą Ciasto w dobrych gatunkach i po przystępnych cenach.—Drożdzy codziennie świeżych można dostać w sklepie Piekarni Braci Niemirów, przy ulicy Mostowej № 3. 681

Dla Fabrykantów Pieców.

Formy do pieców najnowszych modeli. Ch. EVANS w Warszawie. 694

Krucza № 11,

Folwark do sprzedania.

Folwark **Bałucz**, w gubernji Piotrkowskiej, sześć wiorst od m. powiatowego Łasku i 24 wiorst od m. Łodzi położony, rozległości sześć i pół włók, w tem przeszło półtary włóki dobrej łąki, z zabudowaniami gospodarczymi, znajdującymi się w dobrym stanie, jest do sprzedania za cenę szacunkową 16,000 rubli. — Bliższa wiadomość u p. **Karola Müncha** w Budziszewie przez Koło, gub. Kaliska. 772

Ważne dla Pań Gospodyń!!!

Najlepszą mąkę na baby i ciasta, tak zagraniczną (Banacką), jako też krajową z młynów amerykańskich Augusta Boye; także Masło litewskie, oraz Wina Krymskie, Kaukaskie i wszelkich towarów kolonialnych, dostać można w nowo-otworzonym sklepie E. Wisniewskiej, przy rogu ulic Złotej i Wielkiej № 6A, trzeci dom od Marszałkowskiej, a to wszystko po cenach przystępnych, z czem polecam się Szanownej Publiczności. 775

Jest do sprzedania

FAETON

nowego fasonu, lekki, zdalny na jednego konia i do parę koni. 777

Ulica Leszno № 13.

Kaucjonowane Biuro Nauczycielskie Anny Damerau,

Krakowskie-Przedmieście № 36, wprost Saskiego placu, ma do umieszczenia Guwernerów i Nauczycieli obojga płci, tak krajowych jak i zagranicznych, **Bony** różnych narodowości i Korepetytorów. 696

Masło i Wędliny Litewskie,

jako to: **Szynki, Kielbasy, Polendwice, Karkowiny, Salami, Buljon**, oraz **Sery, Rydze i Grzyby** marynowane i suszone, **Konserwy, Marynaty, Borówki** smażone na funty, sprzedają się po cenach przystępnych. — Nowy-Świat № 25, w podwórzu na parterze. 648

Sadzonki Chmielu złotego ROHATYŃSKIEGO.

Odnaczonego na wystawach powszechnych, paryskiej, londyńskiej i wielu innych, pierwszymi nagrodami w medalach i dyplomach zasług, nabyć można po 15 rubli za tysiąc sztuk sadzonek w Zarządzie dóbr Ludwika hr. Krasieńskiego w Rohatynie przez Lwów. Zamówienia na sadzonki chmielowe przyjmuje również Biuro Przyboczne Ludwika hr. Krasieńskiego, w Warszawie Krakowskie-Przedmieście № 7. 715

Człowiek

niemłody, znający obce języki, obznajmiony z prawnością rozmaitego rodzaju, który prowadził różne interesy, może przyjąć komis lub interes prawny do załatwienia za granicą, głównie w Cesarstwie Austriackim. Posiada zaświadczenia osób których miał umocowania. Nadto przedstawić może rekomendacje. Wiadomość w księgarni W. Giejsztora Aleja Jeruzolimka № 186. 774

KORZYSTNY INTERES.

Podaje się do wiadomości iż w Sądzie Okręgowym Warszawskim odbędą się licytacje, a mianowicie:
1. W dniu 3 (15) Kwietnia 1885 r. w Wydziale III, na nieruchomości pod № 2 na Nowej Pradze obok Fabryki stali, sytuowanej, ogólnej powierzchni 1500 łokci □ mającej, z domem mieszkalnym drewnianym piętrowym prawie nowym, nieruchomości ta czyni dochodu rocznego około 1300 rs. Licytacja rozpocznie się od sumy 5000 rs.
2. W dniu 2 (14) Kwietnia 1885 w Wydziale IV, 2 place to jest № 67 powierzchni 3791 i № 81 powierzchni 3791 łokci □ obejmujące, w terytorjum kolonii Brudno № 25A gmienie Brudno położone. Licytacja rozpocznie się obydwoch placów razem od sumy 450 rs. Bliższą informację powziąć można w kancelarji Komisarza Sądowego W. Krasieńskiego, pod № 25 ulica Długa. 766

Do wynajęcia rocznie lub na lat kilka

Dom mieszkalny

złożony z 9-u pokojów, spiżarni, kuchni, suterenu, z 3-a gankami, z ogrodem, lodownią na żądanie może być dodana stajnia i wozownia. Odległość od stacji Kłomnice wiorst dwie. Wiadomość ulica Śliska № 5, u inżyniera Kamińskiego lub u zawiadowcy stacji Kłomnice. 779

Do nabycia

Osada dworska **Rozuchów**. Obszar 58 morgów, dwór o 14 pokojach, ogród 7 morgów sadzawki rybne, 509 centnarów siana, owies dla koni, warzywa dla bydła, Chmielnik 300 pretów. Budynki dostateczne dobre, kaplica. Całość okopana. Poczta w Potworowie. Od Radomia 36 wiorst szosą. Osobna hypoteka, Tow. Kredytowego 688 rubli. Bydła 15 sztuk, 4 konie, 2 powozy, bryczki i cały inwentarz. Cena 13,000 rubli. Na hipotece może pozostać 4,000 rs. Właściciel Dobiecki w Rozuchowie, przez Radom—Potworów. 608R

5 berlinek rozmaitych DESEK,

nadejście z mego tartaku do Warszawy, które razem lub częściowo, są do sprzedania po cenie przystępnej. — Bliższej wiadomości udzieli na moim placu składowym, **Solec № 39**. 610R

M. VOLKMER.

Waga Angielska

duża z mostkiem, do sprzedania za cenę niską.—Wiadomość i obejrzenie można przy ulicy **Wileńskiej na Pradze № 760**, u stróża domu. 607R

Nagrody rs. 25.

Zgubiono lub skradziono Weksel № 432, firmy K. Baumann & Comp. w Hamburgu, na H. A. Fritsche w Warszawie, na 5,000 marek.—Zastrzeżenie gdzie należy uczyniono. Uprasza się o doniesienie do Kantoru Kurjera Warszawskiego. 778

614R **Ważne dla PP. Właścicieli sklepów mydlarskich.**

Nowo-otworzywszy fabrykę mydła w południowej Rosji, mam w wielkiej ilości do zbytu pomienionego produktu w kilku gatunkach, po cenach w Warszawie **niepraktykowanie niskich**.—Przytem poszukuje się **Agentów** na prowincję na dogodnych warunkach, a także uzdolnionego **Mydlarza**.—Wiadomość: Hotel Paryzki № 35.

Wprost targu p. Rybińskiego, w domu № 1 przy ulicy Hożej,

Sklep z kuchnią

do wynajęcia w każdym czasie. 765

Zmiana Lokalu.

Skład maszyn, aparatów i potrzeb technicznych **Karola Poszepny**, został przeniesiony z ulicy Marszałkowskiej № 41 do własnej, nowo-wybudowanej **fabryki maszyn i składów na ulicy Marszałkowską № 5a** (wprost ulicy Litewskiej). — **Komunikacja telefoniczna i tramwajowa**. 770

Dom i Sklep.

Dom jest zaraz do sprzedania, a sklep jest zaraz do wynajęcia, dobry w wszelki proceder, w najlepszym miejscu, bo w targu na Szmulowinie № 10. — Wiadomość także u właściciela. 776

Sprzedaż Obrazów

przy ulicy **Mazowieckiej № 11**, odbywać się będzie tylko do 1-go Kwietnia r. b.—Tamże jest do nabycia **Pismo Święte**, ilustrowane przez **Dorogo**. 771

Do wdzierżawienia zaraz

Ogród owocowy i warzywny

na Szmulowinie, przy szosie.—Wiadomość o warunkach u właścicielki w Warszawie, plac **Zamkowy № 103** nowy, w składzie oleju i naty. 769

Mieszkania letnie w lesie,

przy stacji dr. żel. nadwiślańskiej **Otwock**. Wiadomość w sklepie sukna p. Nowakowskiego, Nowo-Senatorska № 8. 782

!!!PP. Gospodynie!!!

Sprawdziłem transport zupełnie świeżego, dobrego **Masła**, sprzedaje po 35 kop. funt, kto kupuje 10 i więcej funtów odstępuje rabat.—Ulica Oboźna № 6.—M. TUREK. 781

LEKCJE BUCHHALTERJI

udziela **J. DANILEWICZ**, Autor.—Erywańska 7. przyjmuje od godz. 3—6 po poł. 663

Główny Skład Herbaty

J. Goldfelda

Franciszkańska № 11,

poleca wyborną herbatę od rs. 1.20 do 2.50. Każda paczka opatrzona jest firmą właściciela i za taką tylko odpowiadam.—Od obstalunków hurtowych odstępuje 15%. Ekspedycję na prowincję przyjmuję na swój koszt. 506R

Lekarz

z pensją stałą, potrzebny do m. Simno, gub. Suwalska, powiat Kalwaryjski.—Adresować: **Winkler**, Aptekarz w Simnie. 538R

Obchód rocznicy

ZAWIĄZANIA

WARSZAWSKIEGO RZECZNEGO Yacht-Klubu,

odbędzie się w **Sobotę t. j. 28-go b. m.** w sali Doliny Szwajcarskiej.

Goście przez członków wprowadzeni być mogą. **KOMITET**. 746

Przy ulicy Kaczej № 5, d. 20 Marca r. b., skradziony został

KOŃ

maści siwej, lat 8, wzrost średni, zwięzły, ogon cienki, zapada na prawą nogę, u której róg pęknięty. — Ktoby takowego wyszedł, otrzyma rs. 25 nagrody. 759

SZYB DO OKIEN

W gł. hurt. skład, fabryki Pawła Ebsteina, **Port. Cement i Wapno, Cegły i Glinka ogniotrwała, Węgle kamienne i Koks**.—**A. FREUND**, Marjańska № 4. 441

TELEFON Nr 418.

PIWO
WILLANOWSKIE
otrzymał na skład, **Handel Win**
W. CZERSKIEGO i S-ki,
i takowe poleca w cenie 9 kop. za 1/1 i 6 kop. za 1/2 but. — **Nowy-Świat** № 64, róg Ordynackiej. 503R

Ser Litewski

sprzedaje na funty po kop. 20, na pudy po rs. 7.—Wspólna № 28, mieszka. 6. 629

Główny Skład Grzebieni

do czesania włosów, z fabryki **Roberta Ainé** w Paryżu.

Jan Kalinowski,

61 Ulica Marszałkowska 61.

Poleca wielki wybór **GRZEBIENI** i grzebyków kieszonkowych sztykretowych, z kości słoniowej, bawolich, z rogu irlandzkiego, bukszanowych, gumowych i olowianych. — Wszelkie obstalunki listowne, magazyn wysłał z największą dokładnością. 625

Potrębnym jest od 1 Lipca r. b., **Lokal** mniej więcej od

14 do 16 Pokojów

jeżeli można z wozownią i stajnią, w okolicach najbliższych Saskiego Ogrodu. Wiadom: Elektoralna, w domu № 28, piętro 2, mieszkania № 11 i 12. 760

Egzystująca od dawnych lat

FABRYKA

Gorgetów

POD FIRMA

Jeanne Bergers,

na Krakowskim-Przedm. 53, I piętro, (naprzeciw gmachu Tow. Dobroczyń.)

otrzymała oczekiwany transport prawdziwych paryzkich

GORSETÓW à la Sirène,

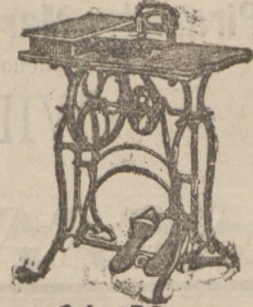
znanych powszechnie ze swego dobrego fasonu i trwałości, i poleca takowe Szan. Publiczności, po cenach umiarkowanych. 548R

Wycieraczki kokosowe

w wielkim wyborze, począwszy od 22 kop. poleca

Skład Obić Papierowych

A. Rembierz,
Marszałkowska 38. 521R

Maszyny do szycia,

na tygodniowe raty po rs. 1

Juljan Berg,

14. Mazowiecka 14. -

ROYAL WINDSOR.

323R

UNIWERSALNY ŚRODEK do odrodzenia włosów.

Cudowny ten płyn chroni od siwizny. Wstrzymuje wypadanie włosów. Włosom siwym przywraca pierwotny kolor. Przyczynia się do ich wzrostu i piękności. Szybko leczy od łupieżu.

Cena dużej flaszki rs. 3 k. 50, z przesył **SKŁAD GŁÓWNY w PERFUMERJI ALEKSANDRA LIPINK,**

ulica **Wierzbowa róg Niecałej** № 1.

FABRYKA KAFLI

w Kluczkowicach,

gub. Lubelska, powiat Nowo-Aleksandryjski, stacja pocztowa Opole Lubelskie.

Dla konkurencji z kaflami berlińskimi zagranicznymi, otwiera w Warszawie, przy ul. Wilezkiej № 5, w dawnej fabryce p. Gracjana Jegera. (468)

Skład i wystawę pieców porcelanowych i majolikowych własnego wyrobu, oraz pieców zagranicznych, pochodzących z najświetniejszej fabryki w Niemczech Chr. Seydel & Co. w Dreźnie. Bliższą wiadomość udzieli kantor **Jana Kleniewskiego**, Królewska № 4.

Fabryka

Piór Strusich i Fantazyjnych oraz Skład Kwiatów Paryzkich

F. Gliwie

Senatorska № 20,

wprost kościoła Ś-go Antoniego, otrzymała na sezon wczesny i poleca najtaniej wielki wybór **Piór Strusich Egretok** (montures), **Fantazyj, Ptaków, Motyli, Plumazy** i prześliczne **Kwiaty paryzkie**.—**Pranie, farba i fryzowanie** na sposób paryzki. 432R

Wyprzedaż do 1-go Kwietnia **Kapeluszy filcowych i słomkowych, oraz Neglizy,**

poleca **MAGAZYN**

EMILJI STYPIŃSKIEJ, po cenie niższej kosztu. 741
Rymarska № 12.—Czysta № 4.

